

žarek dobrote

3/XXII
marec
2024

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

- 3 ••• Akcija Ne pozabimo kliče k solidarnosti
z revnimi v jugovzhodni Evropi

STISKE SODOBNE DRUŽBE

- 5 ••• Oporoka

KARITAS 30+

- 6 ••• Jetnike reševati

TO MORAMO VEDETI

- 7 ••• Postavljanje osebnih mej v odnosih

KARITAS MLADIH

- 8 ••• Prostovoljstvo med mladimi v Prekmurju še kako živi

- 9 ••• Počitnice Biserov

NA OBISKU

- 10 ••• Rastemo!

- 11 ••• Prepoznati, ceniti in ljubiti vsakogar kot brata in sestro

- 12 ••• »Moj Bog, moj Bog zakaj si me zapustil?«

- 14 ••• Podeljene zahvale prostovoljcem pri razdeljevanju
hrane, sofinancirane s strani EU

- 15 ••• Poteka preventivna akcija 40 dni brez alkohola
– ali si z nami?

KOPER

- 17 ••• Ob kulturnem prazniku

- 18 ••• Praznovanje svetovnega dneva bolnikov

- 19 ••• Božidari v slovo

LJUBLJANA

- 19 ••• Klic v življenje

MARIBOR

- 20 ••• 30 let Župnijske karitas Zreče

- 21 ••• Obletnica blagoslovitve doma sv. Agate

- 22 ••• Nov kombi za varovance iz Doma murenčkov

- 22 ••• Prešernov dan v Domu Lenart

- 23 ••• Nagradna križanka

• FOTO NASLOVNA in ZADNJA STRAN Zdenka Sfiligoj

IZDAJA: **Karitas** Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana
• info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 •
ODGOVARJA: Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas •
UREDNIŠKI ODBOR: Darko Bračun, Polona Miklič, Marjana Plesničar
Jezeršek, Marjan Dvornik, Barbara Godler, Peter Perše, Karlo Šmodiš,
Helena Zevnik Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman •
LEKTORIRANJE: Majda Strašek Januš • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA
PRIPRAVA: Andrej Šauperl • ZALOŽILO: Ognjišče, d.o.o. • TISK:
Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o., Ljubljana • Poština plačana pri pošti
• ISSN 1581-5528 • Vsebine v prispevkih izražajo mnenja avtorjev in ne
predstavljajo uradnega stališča Slovenske karitas. •

Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote
omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in
humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

NAPOVEDNIK

OBČNI ZBORI/PLENUMI

9.3. Nadškofijska karitas Maribor:

zahvalna sv. maša ob 9.30 ter plenum v župnijski
cerkvi Maribor – sv. Janez Bosko

9.3. Škofijska karitas Murska Sobota:

sveta maša v župnijski cerkvi v Veržeu ob 9.00,
nadaljevanje v Zavodu Marianum

15.3. Škofijska karitas Celje:

Dom sv. Jožef Celje ob 16.30

16.3. Škofijska karitas Koper:

sv. maša v Logu pri Vipavi ob 9h, nadaljevanje v
dvorcu Lanthieri v Vipavi ob 10h: predavanje
s. Emanuele Žerdin: *Kaj lahko sodelavci
Karitas nudimo bolnim in umirajočim*, za
glasbo bo poskrbela glasbena zasedba Mozaik

23.3. Škofijska karitas Ljubljana:

sv. maša v ljubljanski stolnici ob 9h, nadaljevanje
na Teološki fakulteti ob 10h

23.3. Škofijska karitas Novo mesto:

sveta maša v šmihelski župnijski cerkvi ob 9h,
nadaljevanje v veliki dvorani Baragovega doma

*»... spodbujati dialog in kulturo srečanja,
da bi se vsi naučili prepoznati, ceniti
in ljubiti vsakogar kot brata in sestro,
predvsem pa kot ljubljenega Božjega otroka.
Pri tem ne smemo spregledati bistvene vloge
vere pri vzgoji človeških src.«*

*papež Frančišek,
iz nagovora vodstvu univerze Notre Dame:
Formacija mladih, ki odpira za vse,
kar je resnično, dobro in lepo
vir: Vatican News*

Ne pozabimo...

ne pozabimo
na trpeče
v državah
Jugovzhodne
Evrope!

Akcija 'Ne pozabimo' kliče k soidarnosti z revnimi

Jana Lampe

Slovenska karitas v letošnjem postu že sedemnajstič zapovrstjo preko dobrodelne akcije NE POZABIMO vabi, da pomagате najrevnejšim v državah jugovzhodne Evrope, v BiH, Srbiji, Severni Makedoniji in Albaniji. Zaradi recesije in vse dražjih življenjskih potrebščin v zadnjih dveh letih se število družin in starejših z nizkimi dohodki, ki živijo v velikem pomanjkanju, v teh državah še povečuje. Mnogo je brezposelnih, predvsem mladih. Mnogi so zato v brezizhodnem položaju in so včasih tudi prisiljeni zapustiti državo in iti drugam v želji po zaslužku in preživetju. Število prosilcev na lokalnih Karitas in cerkvenih ustanovah se je skoraj podvojilo. Pomagajo jim lajšati te hude stiske, tudi s pomočjo iz Slovenije predvsem preko škofijskih Karitas in tudi Slovenske karitas.

Škofijska karitas Koper je v **Banjaluki v BiH** podprla 10 otrok pri šolanju, 100 družinam je pomagala s

paketi hrane, 13 z nakupi kurjave in 5 ranljivim družinam pri obnovi hiš.

Škofijska karitas Ljubljana podpira delovanje ljudske kuhinje v **Sarajevu in Zenici v BiH**, kjer je lani 1.401 oseba prejela dnevne tople obroke. Podprli so tudi izgradnjo igral za otroke v vrtcu.

»V Bosni in Hercegovini postajamo vse revnejši. Z inflacijo se je hrana podražila za 30 %. Plače in pokojnine so nizke. Skoraj polovica otrok in 80 % upokojencev živi v revščini, vsak šesti prebivalec le z do 75 evri na mesec. Z vašo velikodušno pomočjo smo lani pomagali velikemu številu ljudi s hrano, kurjavo, 10 otrokom pri šolanju, 5 družinam v težki situaciji pa pri obnovi hiše. Iz srca hvala vsem dobrotnikom v Sloveniji, ki pomagate. Ta pomoč je vsakič nov žarek upanja v boljši jutri in normalnejše življenje v BiH.« Miljenko Aničić, Caritas Banjaluka

karitas danes & jutri

Škofijska karitas Novo mesto v sodelovanju s sestro Vido Gerkman podpira delovanje ambulante in nego onemoglih na domu v **Gramshu v Albaniji**. Lani je ta pomoč dosegla 798 ljudi. Z opremo in obnovo so 31 družinam uredili dostojnejše bivališče.

»Številni v Makedoniji s težavo preživijo. Med otroki, ki »podedujejo« revščino od staršev, so tudi romski otroci. Da bi se to spremenilo, Karitas pomaga pri učenju in socializaciji 50 romskim otrokom. Iskrena hvala za vašo podporo.« p. Zoran I. Stojanov, Caritas Makedonija

**POST JE
PRILOŽNOST
ZA SOLIDARNOST**

DOBRODELNA POSTNA AKCIJA KARITAS IN TEDNIKA DRUŽINA

 Karitas
www.karitas.si
 DRUŽINA

»Mnogi životarijo. Ne morete si zamisliti neizmerne hvaležnosti, ko pride pomoč, pa naj bo to popravilo strehe, nov štedilnik, hrana, plačilo šolanja ali zdravljenja. Od srca vam hvala za vsak cent, ki si ga v Sloveniji odtrgate od svojih potreb. Naj vam Bog tisočkrat povrne,« s. Vida Gerkman, Albanija

»Več kot 700 družinam in starejšim smo pomagali s paketi s hrano in higienskimi potrebščinami in razdelili 140 trgovinskih bonov s 25 evri. 60 oseb je bilo deležnih pranja perila in nege. V imenu vseh, ki smo jim pomagali z vašo pomočjo, najlepša HVALA.« Goran Žalac, Caritas Aleksinac

Škofijska karitas Celje je v **Severni Makedoniji** s pomočjo dosegla 2.500 oseb. Družinam je zagotovila pakete s šolskimi in drugimi potrebščinami. V **Skopju** podpira delovanje ljudske kuhinje in ambulante za revne brez zavarovanja, lani tudi program učne in psihosocialne pomoči za 50 romskih otrok.

Nadškofijska karitas Maribor je zagotovila pakete s hrano in higienskimi pripomočki preko 700 družinam iz **Zrenjanina in Aleksinca v Srbiji**. 140 družin je prejelo trgovinske bone. V Aleksincu podpira program pralnice in nege, kjer so lani pomagali 60 starejšim in bolnim.

Slovenska karitas skupaj s Caritas Beogradske nadškufije v letih 2023 do 2025 izvaja razvojni projekt **»Krepitev podjetništva in vloge kmečkih žensk v Srbiji«**, ki ga sofinancira Ministrstvo za zunanje in evropske zadeve RS, akcija Ne pozabimo ter občine v Srbiji. Večinoma se ženske v JV Srbiji ukvarjajo s samooskrbnim kmetijstvom, imajo nizek dohodek in malo časa za dostop do boljših priložnosti. Cilj projekta je zato povečati dohodek in opolnomočiti 60 ranljivih žensk iz občin Aleksinac, Vlasotince, Babušnica

Obisk 22 srbskih kmečkih žensk v Sloveniji v občinah Kočevje in Razkrižje v 2023, kjer so lokalni proizvajalci hrane in ponudniki kmečkega turizma z njimi podelili svoje izkušnje. Za večino izmed njih je bila to prva pot iz Srbije. Zelo so bile hvaležne za vse pridobljene izkušnje.

in Piroto z omogočanjem začetka ali razširitvijo malega podjetja na področju predelave hrane ali kmečkega turizma ter spodbujati lokalne politike, da vključujejo spodbude za žensko podjetništvo v svoje proračune. V ta namen potekajo različne aktivnosti, od usposabljanj, certifikacije, promocije, pridobitve materialov za obnovo in opreme do priprave priporočil za občine. K projektu prispevajo tudi drugi partnerji iz Slovenije, podjetje T-2, d. o. o., ki je 30 ženskam podarilo pametne telefone, Kmečki glas in Nedeljski dnevnik s prispevki o projektu, občini Kočevje in Razkrižje ter Kmetijsko-gozdarska zbornica, ki delijo dobre prakse iz Slovenije.

V letu 2024 nadaljujemo s pomočjo in podporo socialnih programov v teh krajih preko akcije Ne pozabimo. Položnice bodo na voljo v eni izmed postnih števil Družine in po župnijah. Svoj dar pa lahko nakažete na:

Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana
TRR: SI56 0214 0001 5556 761

Namen: Pomoč JV Evropa
Sklic: 00 2518

Koda namena: CHAR
BIC banke: LJBASIX

HVALA za vaše sočutno srce, da ljudem v bližnjih državah pomagata pri preživetju in jim vlivata upanje!

Vsebina članka ne predstavlja uradnih stališč Ministrstva za zunanje in evropske zadeve ter Vlade RS.

Oporoka

odvetnica

Vesna Žveglič Podlesnik, univ. dipl. prav.

Čprav smrt radi odrivamo čim dlje od svojega življenja, je pogovor o smrti in pripravi oporoke pomemben delček paliativne oskrbe. Zato v nadaljevanju predstavljamo nekaj osnovnih podatkov o pripravi oporoke.

Povzeto iz zloženke: Oporoka; projekt Metulj; <https://www.paliativnaoskrba.si/>; založnika: Slovensko združenje paliativne medicine SZPHO in Onkološki inštitut Ljubljana.

V oporoki razpolagamo s svojim premoženjem za primer smrti, z njo določimo način razdelitve premoženja med dediče. Gre za izraz naše poslednje volje in tako predstavlja enega najpomembnejših pravnih poslov v našem življenju.

Oporoka je **strogo formalen, enostranski pravni posel**, zato je treba natančno izpolniti pogoje, ki jih za njeno sestavo določa slovenski pravni red.

Oporočna sposobnost: Oporoko lahko napravi vsak, ki je **sposoben za razsojanje** in je dopolnil **petnajst let** starosti. Oporoko lahko v t. i. svetlem trenutku napravi tudi oseba, ki ji je bila poslovna sposobnost odvzeta. Niti naknadna izguba sposobnosti za razsojanje ne vpliva na veljavnost oporoke.

Vsebina oporoke

V oporoki določimo **enega ali več dedičev**, ki jih je treba natančno opredeliti (ime in priimek, naslov, tudi EMŠO). **Koristno je, da napišemo tudi datum.**

Natančno je treba **opredeliti premoženje, s katerim razpolagamo** in katerega želimo, da ga posamezni dediči podedujejo. Nepremičnine v oporoki definiramo z zemljiškoknjižnimi podatki, premičnine pa čim natančneje opišemo in določimo (npr. z enolično identifikacijsko številko; s številko registracije tablice, tipom in znamko avtomobila). Dedič odgovarja tudi za zapustnikove dolgove (npr. zapadli in neplačani obroki zapustnikovega posojila), in sicer do višine vrednosti podedovanega premoženja. Če smo uživali pomoč v skladu s predpisi o socialnem varstvu, se lahko dedovanje tudi omeji.

V oporoki lahko s svojim premoženjem razpolagamo zgolj v okviru razpoložljivega deleža, **ni namreč mogoče spregledati nujnih deležev**. Nujni delež je del dednega deleža, ki bi ga dedovali naši zakoniti dediči, če ne bi bilo oporoke. V oporoki lahko nujne dediče razdedinimo (če so se npr. huje pregrešili zo-

per nas) ali odvzamemo njihov nujni delež v korist potomcev.

V oporoki lahko določimo tudi t. i. **volilo**. Z volilom razpolagamo zgolj s posamično stvarjo ali pravico, ki jo namenimo določeni osebi. Volilojemnik načeloma ne odgovarja za zapustnikove dolgove. *Primer: Vid je napravil oporoko, v kateri je svojo hišo namenil otrokom (dediči), ženi pa določil dosmrtno služnost stanovanja v hiši (volilojemnica).*

Tistemu, ki mu zapuščamo korist iz zapuščine, lahko določimo tudi dolžnost. Lahko določimo tudi, naj se kakšna stvar ali pravica, del ali vsa zapuščina uporabi za dovoljen namen (npr. štipendijski sklad). Lahko določimo tudi izvršitelja oporoke.

Kadar v naše premoženje sodi tudi t. i. **zaščitena kmetija**, je treba upoštevati, da zaščiteno kmetijo deduje praviloma samo en dedič – fizična oseba. Izjemo smemo zaščiteno kmetijo zapustiti več dedičem skupaj, in sicer zgolj zakoncema ali enemu staršu in otroku oz. posvojencu. Lahko določimo tudi volilo, katerega predmet je del zaščitene kmetije, vendar le, če s tem znatno ne prizadenemo njene gospodarske sposobnosti. Če razpolagamo z zaščiteno kmetijo na kakšen drugačen način, se zaščitena kmetija deduje na podlagi zakona.

V oporoki lahko tudi izrazimo **željo**, komu naj se zaupa naš **mladoletni otrok**. V skladu z družinskim zakonikom lahko namreč starši tudi za primer smrti vnaprej izrazimo voljo glede osebe, kateri se otrok zaupa v varstvo in vzgojo, oz. glede sorodnika, ki se mu podeli starševska skrb, oz. glede posvojitelja ali skrbnika. Takšno vnaprej izraženo voljo sodišče, ki odloča glede našega mladoletnega otroka, upošteva, če naša volja ni v nasprotju s koristjo otroka. Če se vnaprej izraženi volji staršev razlikujeta, o upoštevanju volje presodi sodišče samo.

Foto: Zdenka Sfiligoj

Oblike oporoke

- **Lastnoročna oporoka:** Oporočitelj na list lastnoročno napiše in podpiše oporoko. Zaradi morebitnega dokazovanja je koristno navesti tudi datum.
- **Pisna oporoka pred pričami:** Oporočitelj v navzočnosti dveh prič lastnoročno podpiše listino, ki mu jo je sestavil kdo drug, ko hkrati izjavi pred njima, da je to njegova oporoka. Oporoko podpišeta tudi obe priči.
- **Ustna oporoka:** Oporočitelj lahko izjavi svojo poslednjo voljo ustno pred dvema pričama le tedaj, če zaradi izrednih razmer ne more napraviti pisne oporoke. Takšna oporoka velja še 30 dni po prenehanju izrednih razmer, v katerih je bila sestavljena. Izredne razmere so v skladu s sodno prakso tudi hitro in nepričakovano poslabšanje zdravstvenega stanja.
- **Sodna oporoka:** Oporoko sestavi po oporočiteljevi izjavi sodnik okrajnega sodišča.
- **Notarska oporoka:** Notar sestavi oporoko v obliki notarskega zapisa po ustni izjavi oporočitelja ali na podlagi njegove že napisane izjave poslednje volje, ki mu jo predloži v potrditev. Takšna oporoka ima enake pravne učinke kot sodna oporoka.

Priče pri oporoki

Priča pri oporoki mora biti polnoletna, polno poslovno sposobna oseba. Priča ne more biti bližnji sorodnik oporočitelja. Priča pri sodni oporoki mora razumeti jezik, v katerem je oporoka sestavljena.

Priča potrdi avtentičnost oporočiteljevega podpisa in resničnost njegove izjave, da je sestavljeno besedilo njegova oporoka. Priča pri ustni oporoki mora zapisati oporočiteljevo izjavo in jo izročiti sodišču ali jo ustno ponoviti pred sodiščem.

Neveljavna so določila oporoke, s katerimi se kaj zapušča sodniku, ki je oporoko sestavil, pričam pri oporoki ali sorodnikom teh oseb.

Hramba oporoke

Oporoko lahko shranimo kjerkoli. Pomembno je, da bo oporoka ob naši smrti dostavljena sodišču, zato jo je smiselno shraniti pri osebi, ki ji zaupamo. O sami oporoki ter o mestu njene hrambe lahko obvestimo tudi dediče, ni pa to potrebno za veljavnost oporoke.

Centralni register oporok pri Notarski zbornici Slovenije vsebuje podatke o oporokah, sestavljenih v obliki notarskega zapisa, o oporokah, ki so shranjene pri notarju, o oporokah, ki jih sestavi odvetnik ali so mu izročene v hrambo, o sodnih oporokah in oporokah, izročenih v hrambo sodišču na podlagi določil zakona, ki ureja dedovanje.

NOVA OPOROKA: Oporoko lahko deloma ali v celoti kadarkoli spremenimo, in sicer tako, da napravimo novo. Prejšnjih oporok ni treba izrecno preklicati ali uničiti, saj bo uporabljena zadnja veljavno sestavljena

oporoka. Pomembno pa je, da ima vsaka oporoka datum nastanka.

Če oporoke ne sestavimo

Če oporoke ne sestavimo, se bo dedovanje po naši smrti izvedlo na podlagi zakona o dedovanju. Ta zakon določa, da v prvem dednem redu dedujejo partner (zakonski oz. zunajzakonski; pod enakimi pogoji tudi istospolni) in otroci. Če nimamo potomcev, v drugem dednem redu dedujejo naše premoženje partner in starša (oz. po vstopni pravici njihovi potomci). Če nimamo potomcev in staršev, dedujejo v tretjem dednem redu naše premoženje stari starši (oz. po vstopni pravici njihovi potomci). Zapuščina brez dedičev postane last Republike Slovenije.

Povezani instituti

Premoženjska razmerja za primer smrti je mogoče urediti tudi z drugimi pravnimi instituti, ki po svojem bistvu urejajo enake ali podobne življenjske situacije kot oporoka:

1. **Pogodba o dosmrtnem preživljanju:** Preživljavec (npr. vnuk) se zaveže preživljati sopogodbenika (npr. dedka) oz. drugo osebo v zameno za celotno sopogodbenikovo premoženje ali njegov del, pri čemer je izročitev tega premoženja odložena do smrti druge pogodbene stranke. Pogodba mora biti sklenjena v obliki notarskega zapisa.
2. **Darilo za primer smrti:** Darilna pogodba, ki se izpolni ob smrti darovalca. Pogodba mora biti sklenjena v obliki notarskega zapisa, poleg tega mora biti listina o sklenjeni pogodbi izročena obdarjencu.

karitas 30+

JETNIKE REŠEVATI

Razmišljanje ob telesnem delu usmiljenja: »Jetnike reševati«

Leta 2013 sem bil povabljen, da bi imel v Zavodu za prestopanje kazni zapora Ig niz delavnic o odnosih, osebnosti, rasti, komunikaciji. Sodelovanje se je v okviru Inštituta Stopinje nadaljevalo z drugimi programi, s psihoterapevtskim svetovanjem, s srečanji za mame in njihove otroke, z različnimi dejavnostmi za krepitev duševnega zdravja obsojenk. Od leta 2020 delujem tudi v drugih moških zaporih. V vseh teh letih sem prebil nešteto ur z obsojenkami in obsojenci.

Kako skozi prizmo svojih izkušenj pri delu z obsojenkami in obsojenci razumem delo usmiljenja »jetnike reševati«? Zagotovo ne v stilu Robina Hooda ... Besedna zveza »jetnike reševati« asociira na pojem svobode. Prva misel, ki se nam ob tem porodi, je, da

jetnika pač rešiš tako, da ga čim hitreje pripelješ iz zavora na svobodo.

Svoboda je večplasten pojem. Zunanja svoboda, možnost prostega gibanja, je jetnikom odvzeta. Toda tu je še notranja svoboda, ki je, kot pravi Viktor Frankl, utemeljitelj logoterapije, ne more človeku nihče odvzeti. Težke zunanje okoliščine v posamezniku pogosto okrnijo ali celo uničijo občutek, da lahko v dani situaciji karkoli stori. Moje »reševanje« se dogaja v tej točki: v odstiranju kopren njihove pogosto s pepelom zasute duhovne in duševne dimenzije, v zavzemanju stališča in iskanju smisla znotraj tragičnih zunanjih okoliščin, ki jih ne morejo spremeniti. V teh letih sem prišel do preprostega spoznanja: ko obsojenke odkrijejo v sebi polje notranje svobode, pridobijo moč, da se drugače lotijo samega prestajanja kazni. To jih na koncu navedno hitreje pripelje tudi do zunanje svobode. Rešujejo se torej same, jaz nudim le pogovor, spodbudo, voljo do smisla, veselje do življenja – vsemu navkljub.

Martin Lisec, logoterapevt, Inštitut Stopinje

Marsikdo si predstavlja zapor zgolj in samo kot štiri stene, na oknih in vratih rešetke. Sam na zapor gledam veliko širše. Pravzaprav ne vem, kje vidim več zapornikov – znotraj ali zunaj zavora, tiste stavbe, ki si jo predstavljamo pod tem imenom. Večkrat rad rečem, da tiste štiri stene bodo že minile, vprašanje pa je, če bodo minili zapori, ki so v naši notranjosti, oz. rešetke, ki se kažejo na naših obrazih.

Jetnike reševati zame predstavlja pot iz točke, kjer se človek znajde v takšni ali drugačni ujetosti ali zaprtosti, naproti svobodi. Ljudje, s katerimi se srečujem, mi velikokrat razlagajo o jezi, užaljenosti, pomanjkanju odpuščanja, zavrnitvi, osamljenosti, sovraštvu ... Slišim zapor znotraj zavora.

V prvi vrsti jim dam prostor, da lahko o tem sploh spregovorijo. Večkrat jim zastavim še kakšno vprašanje, da lahko v pripovedi poglobijo svoje doživljanje. V nadaljevanju jih preprosto povprašam, kje sami vidijo možne poti iz situacije, v kateri so se znašli. Odziv je seveda lahko tudi tak, da ne vidijo možnosti, da je »itak vse brez veze«, da ne vedo, da ni nič mogoče... Marsikdo bi si od mene želel slišati rešitev za svoj zapor. Smiselno pa je, da sogovornika pripeljem do tega, da bo pri sebi čim bolj prepoznaval moči za nov korak proti svobodi, kaj ga torej opolnomoči.

Večina se ne bo srečala z zaporniki, ki prestajajo kazen zavora, vsekakor pa se ima vsak možnost dotakniti in vstopiti v zapor človeka, ki ga ima pred seboj. Zanimivo je tudi to, da je ključ od zaporniških vrat na zunanji strani, torej tam, kjer smo mi. Vendar pri tem nismo sami, Božji usmiljeni pogled nas vedno spremlja.

Robert Friškovec, zaporniški vikar

to moramo vedeti

POSTAVLJANJE OSEBNIH MEJ V ODNOSIH

Alenka Petek

Sveta brez geografskih meja si ne moremo predstavljati. Meje določajo obseg posamezne države, mesta, ulice ali naše posesti. Enako velja tudi za osebne meje. Neupoštevanje geografskih meja je največkrat vzrok mednarodnih ali državnih vojn, medtem ko je prestopanje osebnih meja eden glavnih krivcev neugodja, sporov, razdorov ter nenazadnje nasilja.

Osebnostne meje so meje, ki jih postavljamo v odnosih in so ključnega pomena za občutek osebne identitete, za človekovo fizično in duševno zdravje ter kakovostne odnose. So nujno potrebne, da lahko ločimo sebe od drugih, saj določajo prostor, kjer se končam jaz in se začneš ti.

Fizične meje varujejo naše telo, osebni prostor in zasebnost. Kršene so, ko nam nekdo stoji preblizu, se nas neprimerno dotika, bere naša osebna sporočila na telefonu ali računalniku, da o fizičnem in spolnem nasilju ne izgubljam besed.

Psihične meje ločujejo naše misli, čustva, potrebe, želje in vrednote od misli, čustev, potreb, želja in vrednot drugih ljudi. Neupoštevanje so takrat, ko nas nekdo prepričuje, da ne čutimo prav, nam vsiljuje svoje občutke, ideje, vrednote kot edino pravilne. Večkrat se zgodi, da žrtvujemo svoje potrebe, želje, da bi ustregli drugemu. Vse v želji, da nas drugi sprejme, da nas nimajo za neprijazne, nedostopne, ker ne želimo biti nevljudni, nesramni, neprijazni ali prezahtevni. Strah nas je tudi, da bomo s tem drugega užalili in prizadeli.

Včasih tudi s težavo sporočimo mejo drugemu, ker nas je strah, da bi ga razočarali. Dobro je, če meje sporočimo odločno, jasno in mirno, ne pa v besu in jezi, saj meje niso namenjene temu, da bi druge kaznovali. Namenjene so temu, da zaščitimo sebe. **Postavljanje meja v odnosih je izjemno pomembno, če želimo razvijati čustveno zdrave odnose, čustveno varnost, zaupanje in medsebojno povezanost.**

Zelo pomembno je, da imamo postavljene zdrave osebne meje, kot tudi, da spoštujemo osebne meje drugih. Ko drugi ne upoštevajo naših meja, se moramo na to odzvati. Razmislimo, kako se v situaciji, ko naše meje niso upoštevane, počutimo. Če se ne počutimo prijetno, lahko razmislimo o tem, da meje za določen odnos spremenimo oz. postavimo manj strogo.

Če je meja kršena kljub našim opozorilom, razmislimo o sprejemanju dejstva, da nekateri naših meja niso pripravljeni upoštevati, mi pa jih v to ne moremo prisiliti. V tem primeru moramo razmisliti, ali nam

je sprejemljivo v takem odnosu vztrajati ali je za nas morda bolje, da se od tega odnosa oddaljimo.

Postavljanje meja ne pomeni, da odreagiramo besno ali da smo sebični. Pomeni to, da se imamo radi in se spoštujemo. Če imamo postavljene meje, je to najboljša obramba pred manipulacijami in drugimi oblikami nasilja ter izkoriščanja.

Zdrave osebne meje so način skrbi zase, saj prispevajo k dobremu duševnemu in čustvenemu zdravju. Hkrati pomagajo preprečevati izgorelost ter omogočajo razvoj osebnosti in samostojnosti posameznika.

Kako vemo, da je nekdo prestopil našo osebno mejo ali pa smo mi prestopili njegovo?

Vsak prestop bomo najlažje prepoznali, če bomo pozorni na naše misli, čustva, telesne senzacije in vedenje, ko bomo z nekom v komunikaciji.

Ko nekdo prestopi našo mejo, bomo najverjetneje začutili telesno nelagodje; morda bomo zardeli, se potegnili vase, obrambno prekrižali roke na prsih, stopili korak nazaj. Verjetno bomo začutili nelagodje, strah, jezo, sram, morda mešanico različnih občutkov. Glede na vse to se bomo potem tudi odzvali.

Bolj ali manj uspešno smo se meje naučili postavljati v svoji primarni družini.

Meje, ki so preveč popustljive ali pa prestroge, pogosto vodijo do težav na osebni ravni, v odnosih, pa tudi širše. Ljudje s šibkimi mejami težko rečejo ne zahtevam ali prošnjam drugih ljudi. Zanje je značilno, da so zelo odvisni od mnenj drugih. Pogosto se soočajo s strahovi pred zavrnitvijo in strahovi pred kritiko, če ljudem ne dajo tistega, kar od njih pričakujejo. Zaradi strahov se strinjajo s tem, kar si drugi želijo. Poskušajo jih osrečiti, da bi se izognili neprijetnim občutkom. Pogosto tudi sprejemajo krivdo in odgovornost za stvari, ki jih niso storili, saj ne vedo, kje se konča njihova odgovornost in kje se začne odgovornost drugih.

Prestroge meje ustvarjajo velike razdalje v odnosih. Take osebe so zelo zaprte in imajo postavljen močan zid, ob katerem se počutijo varno. Zid jim preprečuje bližino, zato so hitro izolirani. Zelo hitro lahko nekoga, ki jih prizadene, izločijo iz svojega kroga. Pogosto imajo stroga pravila o tem, kaj bodo počeli in kdaj bodo to počeli. Druge držijo na distanci in se na tak način izogibajo občutku zavrnitve. Težko zaupajo ljudem in neradi delijo kaj osebnega o sebi. Ti ljudje so zelo občutljivi na kritiko, pogosto stvari jemljejo zelo osebno. Stroge meje se v družinskem sistemu kažejo v zaprtih družinah, kje je malo spoštovanja do individualnih razlik pri članih družine.

Za ljudi s fleksibilnimi mejami je značilno, da lahko postavijo meje v odnosih in zaščitijo tisto, kar jim je pomembno. Meje drugih ljudi znajo spoštovati. Zdrave meje so tudi prilagodljive, kar pomeni, da jih ljudje lahko zrahljajo, kadar je to varno. Na tak način lahko

oblikujejo pomembne odnose, kjer se počutijo razumljene, sprejete in cenjene. Jasne in fleksibilne meje dajejo otroku varnost in strukturo ter ga zaščitijo pred nevarnostjo in pred škodljivimi stvarmi.

Postavljanje fleksibilnih meja zavzema pomemben vidik našega življenja. Učinkovito postavljanje meja ne vodi le do bolj zdravih in srečnejših odnosov z drugimi, brez zamere in strahu, temveč tudi do bolj pozitivnega počutja in duševnega zdravja.

karitas mladih

PROSTOVOLJSTVO MED MLADIMI V PREKMURJU ŠE KAKO ŽIVI

Bernarda Grašič, Luka Oven

V zadnjem mesecu smo mladi pri youngCaritas večkrat obiskali Prekmurje in nagovorili ter spodbudili starejše k aktivnemu vključevanju mladih v aktivnosti, mlade pa spodbudili k aktivnemu prostovoljstvu v lokalnem okolju.

V soboto, 27. januarja 2024, smo se s **sodelavci in mladimi iz župnijskih Karitas**, Škofijske karitas Murska Sobota, duhovniki in drugimi povezanimi s Karitas zbrali na **duhovni obnovi v Domu Danijela Halasa v Veliki Polani**. Kot predstavnik Mlade karitas Slovenije sem pripravil zanimive vsebine na temo Mlade karitas – kdo smo, kaj počnemo in kje lahko sodelujemo ter kako vzpostaviti Mlado karitas v župniji. Skupaj smo delili svoje izkušnje in ideje ter se zavzeto pogovarjali o prihodnosti Mlade karitas. Še posebej me je veselilo, da so se pridružili tudi člani župnijskih Karitas iz Beltincev, Ljutomera in Markovcev – Gornjih Petrovcev, saj so delili svoje izkušnje dela z mladimi. Srečanje je bilo zelo prijetno in domače, še zlasti pa sem vesel za zanimanje, ki je bilo izkazano za Mlado karitas. Komaj čakam, da vidim, kaj vse bo iz tega nastalo.

V sredo, 31. januarja, 2024, smo v sodelovanju z **OŠ II Murska Sobota** uspešno izpeljali **delavnico z**

DOGAJA se

POVEZANI PREKO TELEFONA – POGOVOR, KI STAREJŠIM POLEPŠA DAN

YoungCaritas povezuje starejše osamljene osebe in mlajše prostovoljce, da se pogovarjajo po telefonu in si tako polepšajo in krajšajo čas.

Če poznaš starejšo ali osamljeno osebo, ki bi bila vesela rednih tedenskih pogovorov z enim od prostovoljcev, nas pokliči na spodnjo telefonsko številko. Pogovori s prostovoljcem lahko prinesejo žarek upanja tistim, ki so osamljeni in nimajo veliko stikov. Prostovoljci znajo prisluhniti sogovorniku in gojijo spoštljiv ter veder odnos.

Prav tako pa k aktivnosti vabimo prostovoljce, stare od 18 do 30 let, ki so zainteresirani za sodelovanje pri projektu. Veliko ljudi se ne zaveda, da je že z enim klicem možno storiti veliko dobrega.

Prijave zbiramo na telefonski številki 069 928 187 ali na spletni strani www.youngcaritas.si.

naslovom »Kaj lahko storim v dobro vseh?«. Zasnovana je bil tako, da so bili mladi aktivno vključeni. Postavili smo jih pred izziv, kako in kaj lahko oni storijo v domačem okolju, v domači osnovni šoli ali pa v razredu. Iz njih so kar vrele ideje, kaj vse lahko naredijo, tako da smo jih skupaj z njihovimi učiteljicami spodbudili, da kakšno idejo zares izvedejo in uresničijo.

V soboto, 2. 3. 2023, pa smo se srečali z **mladimi iz ŽK Beltinci**, kjer imajo že dolgoletno tradicijo vključevanja mladih v različne aktivnosti, kot so poletna letovanja na morju za socialno ogrožene otroke, trikratljenska akcija ... Drug drugemu smo predstavili naše delo in si izmenjali ideje za prihodnje sodelovanje.

POČITNICE BISEROV

Mladi animatorji se že pripravljajo in usposabljaajo za poletno letovanje otrok – Počitnice biserov. V svoje vrste z veseljem vabijo nove animatorje, ki bi radi pomagali in animirali otroke v Portorožu. Pogoji je starost 16 let in veliko dobre volje. Več informacij in dostop do prijav na: <https://youngcaritas.si/pocitnice-biserov/>.

yungCaritas
MLADA KARITAS
SLOVENIJA

"Biseri: teden barvnih
klobučkov, skakanja v
vodo, domišljije, otroške
norosti in brezmejne
sreče."

-prostovoljka Eva

Letovanje poteka v juliju in avgustu v Portorožu.

Prostovoljci, **starejši od 16 let**, bomo za otroke pričarali
čim lepši teden na morju.

Pred tem pa se bomo prostovoljci na srečanjih in
izobraževanjih dobro spoznali med seboj in skupaj
oblikovali program počitnic.

PRIDRUŽI SE NAM NA biseri@karitas.si ALI PREKO

MLADI se predstavijo

Sem Lucija Žejn. Imam 17 let in prihajam iz občine Ajdovščina. Obiskujem srednjo zdravstveno šolo v Postojni. Pri prostovoljstvu sem vključena v razne aktivnosti, kot so letovanje v Soči, Hofer akcija, Klic dobrote, počitniška varstva otrok ...

Hobiji: Prav posebnih hobijev nimam, rada se pa družim s prijatelji in v prostem času rada pogledam kak film.

Najljubša hrana: Moja najljubša hrana so testenine z različnimi omakami.

Najljubši kraj za izlet: Koper, saj imam zelo rada morje in svež morski zrak.

Najljubša pesem: Iskreno povedano nimam najljubše pesmi. Od slovenskih izvajalcev poslušam skupino Siddharta; od tujih izvajalcev pa rada poslušam skupino Coldplay.

Najljubši kotichek, kjer se sprostiš: Moj najljubši kotichek za sproščanje je moja soba, saj v njej preživljam čas sama s sabo.

Najljubša slovenska beseda: Nimam najljubše slovenske besede, a če bi morala eno izbrati, bi bila to beseda hvala.

na obisku

RASTEMO!

Petra Vinčec

Tokrat smo na obisku pri mladih v župniji Turnišče, ki nam bodo predstavili svojo animatorsko vlogo pri oratoriju.

Ne vem, če sem si pred dobrimi petimi leti, ko sem prvič obula animatorske čevlje, predstavljala, da bom kdaj oratorijska voditeljica. Niti ne vem, če sem kdaj čutila željo oziroma odgovornost do tega – v to sem preprosto zrasla. In zdi se mi, da ravno rast najboljše opiše animatorsko vlogo. Zrasteš, ko odgovoriš na Božji klic in rečeš: »Zgodi se!« Animatorji župnije Turnišče pa ne rastejo le v svojem številu, temveč vsako leto tudi v povezanosti, zaupanju in veri živih dejanj. Da utrip animatorstva bolje začutite, začnimo kar na začetku: dobrodošli na oratoriju!

Veselo dvorišče

Oratorij pomeni veselo dvorišče; je kraj, kjer se zberemo mladi in otroci, zato ker želimo živeti pristno veselje evangelija in biti v tem konkretni. Zdi se mi, da je ravno ta konkretnost, da lahko mladi mladim pomagajo in sodelujejo pri nekem projektu, bistvena za rast mladostnikov. Tudi če gre za kopanje jame za blatne igre na oratoriju, za petje *bansov* ali pa zgolj za to, da neseš otroka štiporamo – s tem, ko podariš čas, voljo in ideje, prejmeš še veliko več. Oratorij igro združuje s šolo, ki otroke (in njihove animatorje) uvaja v življenje. Z otroki v oratorijski zgodbi spoznavamo svetnike, svetopisemske osebe ali junake, ki so nam zgled v veri, v katehezah spodbujamo letom primeren razmi-

slek o duhovnih vsebinah, na ustvarjalnih delavnicah pa krepimo motorične spretnosti. Čeprav je starostna razlika med udeleženci in najmlajšimi animatorji včasih majhna, mora animator do svoje vloge pristopati z odgovornostjo, saj mora bolj kot z besedami pridigati s svojim zgledom, kar zahteva svojevrsten napor.

Župnija, ki evangelizira

Biti animator je prepogosto napačno razumljeno kot vloga, ki velja le en teden v poletnih počitnicah, namesto da bi bilo to poslanstvo in način življenja, za katerega se zavestno odločiš. Pomembno vlogo pri

tem odigra župnija in duhovni voditelj animatorjev – brez duhovne vsebine v animatorski ekipi (in potem tudi na oratoriju) se lahko oratorij hitro sprevrže v poletni tabor. Zdi se, da je včasih mlade težko pridobiti za kakršnokoli dejavnost znotraj župnije ali Cerkve nasploh, a z dovolj volje in zaupanja je to mogoče. Mladi predvsem hrepenijo po svobodi in pomembno je, da jim pustimo prostost, da počnejo stvari, ki jih veselijo, pri tem pa moramo v njih, kot pravi don Bosko, odkrivati kali dobrih nagnjenj ter poskrbeti, da se razvijejo. Ko mladi vidimo, da nam nekdo zaupa in nam daje prostor, da naredimo nekaj koristnega zase in za druge, bomo do tega pristopali z resnostjo. Glede po-

stavljanja meja pri mladih se mi zdi najlepši citat zavetnika mladih, don Boska: »Dovolim vam vse razen greha.« Če odrasli do mladih pristopa kot učitelj in prijatelj obenem, se čutijo sprejete in pomembne,

zato tudi raje sodelujejo znotraj župnije, škofije ...

Za vas živim!

Da bi bilo delo animatorjev uspešno, se morajo za to truditi celo leto, tako ekipa kot vsak posameznik zase. Čez leto animatorji pripravljamo ustvarjalne delavnice in duhovne vsebine (adoracija, mladinske maše) za otroke, naš glavni projekt pa je oratorij, ki

poteka en teden v poletnih počitnicah. Priprave nanj začnemo po predstavitvi oratorijskih gradiv na Anima-startu, ki je običajno v mesecu marcu. Velika pomoč pri pripravi oratorija je ekipa Oratorij Slovenija, ki s pravo gradiv in dogodkov za animatorje po celi Sloveniji skrbi za enotnost in kvaliteto Oratorija.

Animatorstvo lahko da mladim zagon za sodelovanje v ostalih prostovoljnih projektih v okviru župnije, škofijske Karitas, po Sloveniji in svetu. Pri organizaciji dogodkov za otroke in mlade izjemno cenim pomoč vseh pridnih rok v župniji, saj se mi to zdi lep primer tega, da mladi vidijo, da lahko dihamo skupaj z župnijo, navsezadnje tudi s celotnim cerkvenim občestvom.

Oratorij vsem ponuja možnost, da to, kar imajo, dajejo naprej in tako tudi sami rastejo. Še posebej mladi potrebujejo včasih še dodatno »brco«, da si upajo stopiti iz svoje cone udobja. Verjamem, da oratorij vsakemu, ki je vpet vanj (otrokom, animatorjem, staršem, duhovnim voditeljem), daje novo srce – srce, ki vsako leto bolj verjame v čudeže in neskončno zaupa Vanj.

PREPOZNATI, CENITI IN LJUBITI VSAKOGAR KOT BRATA IN SESTRO

Barbara Godler

Živimo v času, ko je povezanost med ljudmi zelo pomembna. Na eni strani imamo občutek, da ljudje potrebujejo samoto, želijo biti sami, se zapirajo v varen krog, kjer jim ne bo nihče storil nič slabega. Osamitev in zaprtost vase ali v lastne koristi nikoli ne vodita k povrnitvi upanja in začetku obnove. To je lahko samo bližina, kultura srečanja. Hlastanje po »svobodi«, gospodarski moči, sporih ta svet razdvaja, nas oddaljuje drug od drugega in nas spreminja v sosede,

ki se ne poznamo več, in nikakor ne v brate in sestre. In v tem nasičenem svetu smo res lahko osamljeni kot nikoli prej. Najmočnejši, ki krepijo in ščitijo sami sebe, samo rastejo, medtem ko najšibkejši postajajo še bolj ranljivi in odvisni od njih.

Po drugi strani pa imamo ljudi, ki hrepenijo po tem, da so slišani, da spadajo v občestvo, kjer so sprejeti takšni, kakršni so. Brez pogojev. Kjer revščina, skromna sredstva, jezikovna, kulturna in verska drugačnost nimajo prostora. V času, kjer nam na vsakdanjem koraku nekdo vsiljuje svoje nauke, svoj prav in prepričanja, se je težko iti ljubezen do bližnjega. Pa vendar je Bog ustvaril vsa človeška bitja enaka po pravicah, dolžnostih in dostojanstvu ter jih poklical, da bi med seboj živeli kot bratje (papež Frančišek, Vsi

smo bratje). Nihče se namreč ne more spopadati z življenjem sam zase. Potrebujemo mrežo, skupnost, ki nas podpira, nam pomaga, ki hodi z nami naprej. Človek, ki odloži svoje nujne skrbi, da izkaže pozornost bližnjemu, nakloni nasmeh, spodbudno besedo in pozornost, je vreden več kot denar, za katerega tako pogosto preberemo, da je sveta vladar. Naj bo naš vladar sveta čas, ki ga radi namenimo svojemu bližnjemu. Vsak ima pravico do sreče in zadovoljstva. Iščimo Boga z iskrenim srcem, da se bomo tako lažje prepoznali kot ljudje na poti in resnično kot bratje in sestre med seboj. Sanjajmo kot eno človeštvo, kot popotniki, zgneteni iz istega človeškega mesa (papež Frančišek, Vsi smo bratje).

Posvetimo se krhkosti vsakega posameznika, vsakega moškega, vsake ženske, vsakega otroka in vsakega starčka s solidarnim in pozornim ravnanjem, z ravnanjem usmiljenega Samarijana.

Božo Rustja je zapisal zgodbo.

»Ob koncu življenja se je znana pevka Marilyn Monroe takole pogovarjala s svojo služkinjo Leno. »Sedaj me nihče več ne ljubi, Lena. In nikomur tega ne zamerim. Za kakšno rabo pa sploh še sem? Ne morem imeti otrok. Ne morem kuhati. Trikrat sem se ločila. Kdo bi se menil zame?«

»O, mnogo moških bi si vas želelo,« je odgovorila Lena. »Seveda,« je odgovorila Marilyn, »da, mnogo moških bi se me želelo, toda kdo pa bi me ljubil?«

Na žalost bi najbrž bil odgovor, da nobeden. Slavna pevka je imela veliko privržencev in veliko moških, ki bi jo »uporabljali«, toda ni imela nikogar, ki bi jo ljubil.

Ljubezen je osrednje sporočilo Svetega pisma. V Stari zavezi vidimo, kako Bog ljubi svoje ljudstvo in v tej ljubezni skrbi zanj, še bolj je Božja ljubezen poudarjena v Novi zavezi.

Tudi Jezus v evangeliju velikokrat govori o ljubezni. Tudi o zapovedi ljubezni: »Prva je: Poslušaj, Izrael, Gospod, naš Bog, je edini Gospod. Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, iz vse duše, z vsem mišljenjem in z vso močjo. Druga pa je tale: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Večja od teh dveh ni nobena druga zapoved« (Mr 12,28-34). Obe zapovedi sta povezani z ljubeznijo.

Mnogi ljudje naredijo podobno napako kot Marilyn Monroe: radi bi bili ljubljene, malo ali nič pa ne naredijo, da bi bili ljubeči. Zato vlagajo vse svoje napore v to, da bi postali uspešni, močni, bogati, vplivni ... in bi jih ljudje ljubili ali vsaj spoštovali ali se jih celo bali. Končajo pa brez ljubezni, saj jih ljudje ne ljubijo zaradi njih samih, ampak zaradi tistega, kar imajo. Nasprotno pa, če bodo postali ljubeči ljudje, jih bodo drugi ljubili zaradi njih samih.

»MOJ BOG, MOJ BOG, ZAKAJ SI ME ZAPUSTIL?«

papež Frančišek

vir: Vatican News

V postnem času še pogosteje razmišljajmo in se ustavljajmo ob Gospodovem trojnem trpljenju: telesnem, duševnem in duhovnem.

Okrog devete ure je Jezus zavpil z močnim glasom: »Elí, Elí, lemá sabahtáni?« to je: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« (Mt 27,46)

»Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« je klic, ki nas vodi v središče Kristusovega trpljenja, na višek trpljenja, ki ga je pretrpel, da bi nas odrešil.

Jezusovega trpljenja je bilo veliko in vsakokrat, ko poslušamo pripoved o trpljenju, vstopi v nas. To je bilo **trpljenje telesa**: pomislimo na klofute in udarce, na bičanje, kronanje s trnjem, na muke na križu. Bilo je **trpljenje duše**: Judovo izdajstvo, Petrova zatajitev, verske in civilne obtožbe, zasmehovanje stražarjev, žalitve pod križem, zavrženost od mnogih, propad vsega, zapuščenje učencev. In vendar je ob vsej tej bolečini Jezusu ostajala ena gotovost: Očetova bližina. Vendar se zdaj zgodi nepredstavljivo; pred smrtjo zavpije: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« To je Jezusova zapuščenost. To je najbolj parajoče trpljenje, **trpljenje duha**. V najbolj tragični uri Jezus doživlja zapuščenost od Boga. Nikoli prej Očeta ni imenoval s splošnim imenom Bog. Med izgovorjenimi na križu je ta edini stavek, ki nas je dosegel v izvirnem jeziku. Dogodek je dejanski in ponižanje je skrajno, torej zapuščenost od Očeta in zapuščenost od Boga. Gospod tako trpi iz ljubezni do nas, da mi to težko razumemo. Vidi zaprto nebo, doživlja bridko mejo življenja, brodom bivanja, propad vseh gotovosti. Zato vpije »zakaj vseh zakajev«. Toda, zakaj? Ti, Bog, zakaj?

Glagol »zapustiti« je v Svetem pismu močan. Pojavi se v trenutkih skrajne bolečine: v propadlih, zavrjenih in izdanih ljubeznih; v zavrjenih in splavljenih otrocih; v situacijah odslovitve, ovdovelosti in osirotelosti;

Končno si vsakdo izmed nas želi biti ljubljen ne zaradi tega, ker je uspešen, strpen, nadarjen ali bogat, ampak zato, ker je enkratna in neponovljiva oseba.

Tako ljubi Bog svoje ljudstvo in tako ljubi vsakega izmed nas in tako želi, da ljubimo drug drugega. In v tem je tudi rešitev: najprej moramo mi okušati neskončno Božjo ljubezen do nas in šele potem bomo lahko v moči te ljubezni ljubili druge. Neizpodbitno namreč velja, da samo ljubljen človek lahko ljubi, kakor tudi neizpodbitno velja, da ranjeni človek rani.

v praznih zakonih; v izključitvah, ki jemljejo družbene vezi; v krivičnem zatiranju in v samoti bolezni. Skratka, v najbolj drastičnih trganjih vezi je izrečena ta beseda: »zapuščenost«. Kristus je to nesel na križ, naložil si je greh sveta. In na vrhuncu je On, edinorojeni in ljubljeni Sin, doživel sebi najbolj skrajno stanje zapuščenosti: Božjo oddaljenost.

Zakaj je šlo tako daleč? *Zaradi nas*. Ni drugega odgovora. Vsakdo izmed nas, ko posluša Jezusovo zapuščenost, naj si reče: »Zame! Ta zapuščenost je cena, ki jo je plačal zame!« Z vsakim od nas je postal solidaren do skrajnosti, da bi bil z nami vse *do konca*. Doživel je zapuščenost, da ne bi pustil, da bi postali talci žalosti, in da bi bil vedno ob nas. To je storil zame, zate, da bi zame, zate ali za kogarkoli drugega takrat, ko bi se čutil stisnjenega ob zid, izgubljenega v slepi ulici, pogreznjenega v brezno zapuščenosti, posrkanega v vrtinec »zakajev« brez odgovorov, obstajalo upanje. To ni konec, kajti Jezus je bil tam in sedaj je s teboj. On, ki je trpel zapuščenost, da bi v svojo ljubezen sprejel vsako našo oddaljenost. Da bi vsak med nami lahko rekel: v mojih padcih – in vsakdo od nas je velikokrat padel; v moji razdejanosti, ko se počutim izdanega ali ko sem izdal, odvrženega ali sem odvrgel drugega, ko se čutim zapuščenega ali sem zapustil druge, pomislimo na to, da je bil On zapuščen, izdan, odvržen. In tukaj najdemo Njega. Ko se počutim zgrešenega in izgubljenega, ko ne morem več, je On z menoj, On je tam; v mojih tisočih kapricah »zakajev« in v številnih »zakajih« brez odgovora je On tu.

Tako nas Gospod od znotraj rešuje naših »zakajev«. Od tam nam odpre *upanje*, ki nikoli ne razočara. Na križu namreč, ko doživlja skrajno zapuščenost, se ne prepušča obupu, ampak moli in se izroča. Svoj »zakaj« vpije z besedami psalma (22,2) in se izroči v Očetove roke, čeprav čuti, da je daleč ali ga ne sliši, ker se čuti zapuščenega. V zapuščenosti se najprej izroča. V zapuščenosti še naprej ljubi svoje, ki so ga pustili samega, in v zapuščenosti odpušča tistim, ki so ga križali. Poglejte, kako je brezno tolikega našega zla potopljeno v največjo ljubezen, tako da se vsaka ločitev spremeni v občestvo.

Takšna ljubezen, vsa za nas, do konca. Takšna Jezusova ljubezen lahko spremeni naša kamnita srca v mesena srca. To je ljubezen, ki je sposobna usmiljenja, nežnosti in sočutja. Božji slog je bližina, sočutje in nežnost. Zapuščeni Kristus nas spodbuja, da ga ljubimo in ga ljubimo v zapuščenih. V njih niso samo pomoči potrebni, ampak je v njih On; zapuščeni Jezus je z njimi; On, ki nas je rešil tako, da se je spustil do dna naše človeške pogojenosti. Jezus je za vsakega od nas. Mnogo jih potrebuje naša bližina. Toliko je zapuščenih. Tudi mi potrebujemo, da nas Jezus ljubkuje in se nam približa.

On želi, da poskrbimo za brate in sestre, ki so najbolj podobni Njemu v dejanju skrajne bolečine in osamljenosti. Celotna ljudstva so izkoriščana in prepuščena sama sebi; so reveži, ki živijo na križiščih naših cest, in nimamo poguma, da bi se srečali z njihovimi pogledi; migranti, ki niso več obrazi ampak številke; zavrženi jetniki, ljudje, ki so označeni kot problemi. Je pa tudi veliko nevidnih zapuščenih, skritih Kristusov, ki jih odvržemo z belimi rokavicami: nerojeni otroci, zapuščeni ostareli, bolniki brez obiskov, spregledani invalidi; mladi, ki v sebi čutijo veliko praznino, ne da bi kdo zares prisluhnil kriku njihove bolečine. Zato obupajo nad življenjem. To so današnji zapuščeni, to so današnji Kristusi.

Za nas, učence Zapuščenega, nihče ne more biti odrinjen, nihče ne more biti prepuščen sam sebi, kajti spomnimo se, zavrženi in izključeni ljudje so žive Kristusove podobe. Spominjajo nas na njegovo noro ljubezen, njegovo zapuščenost, ki nas rešuje iz vsake osamljenosti in obupa.

Vprašajmo se torej:

- Se zavedam, da je trpljenje lahko telesno, duševno in/ali duhovno?
- Se počutim kdaj zapuščenega/zapuščeno od so-ljudi, družbe, od Boga?
- Kdo meni v današnji družbi, v moji skupnosti predstavlja trpeče?
- Imam oči in srce zanje? Imam pogum, da pristopim do zapuščenih?
- Čutim poseben klic, da se s svojimi dejanji dotaknem obupanih, zavrženih in izključenih? Kaj lahko storim, da bo manj zapuščenih, odrinjenih, obupanih, osamljenih?

Prosimo danes za milost, da bi znali ljubiti zapuščenega Jezusa in znali ljubiti Jezusa v vsakem zapuščenem, v vsaki zapuščeni. Prosimo za milost, da bomo znali videti in prepoznati Gospoda, ki še vedno vpije v njih. Ne dovolimo, da bi se njegov glas izgubil v oglušujoči tišini brezbriznosti. Bog nas ni pustil samih, zato poskrbimo za tiste, ki so ostali sami.

Duhovnost za srečanje sodelavcev župnijske Karitas:

Preberite papežev nagovor in vsak zase razmislite o odgovoru na vprašanje, ki nam ga zastavlja, in o zapuščenih, osamljenih, »zavrženih« ljudeh. Podelite svoje razmišljanje, izkušnje in predloge, kako lahko poskrbimo, da bo osamljenosti in zapuščenosti manj.

PODELJENE ZAHVALE PROSTOVOLJCEM PRI RAZDELJEVANJU HRANE, SOFINANCIRANE S STRANI EU

V torek, 30. januarja, je s strani ministra Luke Mesca v okviru Programa ESS+ za odpravljanje materialne prikrajšanosti v Sloveniji v obdobju 2021–2027 (POMP) potekal sprejem prostovoljcev obeh partnerskih organizacij: Rdečega križa in Slovenske karitas. Dogodka se je udeležila tudi vodja predstavništva Evropske komisije v Sloveniji.

V okviru programa ministrstvo že od leta 2014 dalje zagotavlja pomoč materialno najbolj ogroženim. Z dodeljenimi sredstvi iz **Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim (sklad)** v višini 29 milijona evrov letno pomoč prejme več kot **160.000 najbolj ogroženih oseb**, največ žensk, starejših, otrok, enostarševskih družin. Približno **3.000 ton hrane** (moka, testenine, olje – sončnično in olivno, konzervirana zelenjava – fižol, grah, pelati, med, konzerviran goveji golaž in konzerviran mesni ragu) letno, ki jih je ministrstvo dobavljalo v skladišča humanitarnih organizacij, se je razdeljevalo na več kot **350 razdelilnih mestih Rdečega križa Slovenije in Slovenske karitas po celotni Sloveniji**.

Za namen pomoči prizadetim v poplavah je ministrstvo iz sklada zagotovilo dodatne količine hrane, to je dodatnih 98.068 kilogramov, hrana pa se je delila na razdelilnih mestih Rdečega križa in Slovenske karitas do konca leta 2023. Humanitarni organizaciji sta prizadete v poplavah vključevali tudi v različne spremljevalne ukrepe (zlasti **psihosocialna pomoč in svetovanje**). Pomoč prizadetim v poplavah so izvajali prostovoljci in humanitarni delavci na **53 razdelilnih mestih Slovenske karitas**.

V ta namen je minister **Luka Mesec** na torkovem slavnostnem dogodku podelil zahvale prostovoljcem Karitas. Zahvale so prevzeli v imenu **Slovenke karitas in Mlade karitas** Peter Tomažič, generalni tajnik, v imenu **Škofijske karitas Ljubljana** Jože Kern, generalni tajnik, v imenu **Nadškofijske karitas Maribor** Bo-

židar Bračun, generalni tajnik, v imenu **Škofijske karitas Celje** Damjan Žveplan, v imenu **Škofijske karitas Koper** Marjana Plesničar Jezeršek, v imenu **Škofijske karitas Novo mesto** Simon Dvornik, generalni tajnik, in v imenu **Škofijske karitas Murska Sobota** Jožef Kociper, generalni tajnik.

Zahvale so izjemno delo in nudenje različnih oblik pomoči prizadetim v poplavah pa so prejele še naslednje župnijske Karitas: **ŽK Komenda, ŽK Mengeš, ŽK Škofja Loka, ŽK Trzin, ŽK Homec, ŽK Stranje, ŽK Preska, ŽK Kamnik, ŽK Šmarca – Duplica, ŽK Litijska – Sava, ŽK Kresnice, ŽK Cerklje na Gorenjskem, ŽK Pirniče, ŽK Domžale, ŽK Polhov Gradec, ŽK Ljubljana – Zadobrova, ŽK Sora, ŽK Žiri, ŽK Gorenja vas, ŽK Poljane, ŽK Braslovče, ŽK Šmartno ob Paki, ŽK Polzela, ŽK Šoštanj, ŽK Mozirje, ŽK Nazarje, ŽK Rečica ob Savinji, ŽK Ljubno ob Savinji, ŽK Luče ob Savinji, ŽK Šmartno ob Dreti, ŽK Nova**

Štifa, ŽK Gornji Grad, ŽK Gomilsko, ŽK Petrovče, ŽK Laško, ŽK Rimske Toplice, Mlada karitas Maribor, ŽK Črna na Koroškem, ŽK Mežica, ŽK Prevalje, ŽK Ravne na Koroškem, ŽK Slovenj Gradec, ŽK Dravograd, ŽK Vuzenica, ŽK Sv. Marjeta nižje Ptuj – Gorišnica.

Minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Luka Mesec, je ob tej priložnosti povedal: »Problem je, da je naš svet nastavljen tako, da dostikrat vidimo samo slabo. V medijih ves čas bomo zgodbe o tem, kako se je nekdo znašel v težavah, zelo malokrat pa preberemo pozitivne zgodbe o tem, kako je nekdo, ki se je znašel v stiski, tudi prejel. Ta del je bistveno bolj pomemben in pogostejši. Zanj ste zaslužni vsi tisti, ki svoj prosti čas ali poklicna življenja namenjate drugim. To je nekaj najbolj plemenitega, za kar se lahko nekdo odloči. Vaše delo drži skupnost pokonci. Je eno od lepil, ki nas vse skupaj dela v družbo in državo, ki ji v tujini marsikaj zavida. Premalokrat pa

je javno oznanjeno, da to delo obstaja, in še manjkra, kako pomembno je to delo.«

Generalni tajnik Slovenske karitas, Peter Tomažič, je zbrane nagovoril z besedami: »Tako hrana kot spremljevalni ukrepi so res izjemnega pomena za skoraj 100.000 prejemnikov materialne pomoči, ki jim letno pomagamo na Karitas. Izjemnega pomena je sama pomoč v hrani, zelo pomemben je tudi stalni stik z ljudmi v stiski, usmerjanje, aktivacija, psihosocialna pomoč in tudi preprost spoštljiv odnos. Na Slovenski karitas smo v času poplav intenzivno in hitro odgovorili na potrebe več kot 4.000 gospodinjstev, ki so se obrnili na Karitas za materialno in finančno pomoč. V letu 2023 smo tako razdelili 11,5 milijona evrov pomoči prizadetim v neurjih in poplavah. Od samega začetka smo razdeljevali tudi hrano, higienske pripomočke, orodje in drugo opremo. Preko Karitas je pri čiščenju domov sodelovalo več kot 3.000 prostovoljcev. Tako

hiter in učinkovit odgovor na naravne nesreče omogoča tudi mreža Karitas na več kot 300 operativnih razdelilnih mestih s skladišči, voditelji in usposobljenimi prostovoljci, ki so v stalni kondiciji ravno zaradi ukrepa, ki ga financira Evropska unija. Tako se je na stiske ob poplavah lahko takoj odzvalo več kot 50 razdelilnih mest, ki so s svojimi kapacitetami lahko vstopila v pomoč in podporo.

S poplavljenimi gospodinjstvi ostajamo še danes in bomo ostali tudi v prihodnosti. Več kot 200 je takih z zelo veliko škodo in slabo socialno sliko, med njimi veliko starejših, ki bodo potrebovali večjo oporo tudi v prihodnje. Več kot 400 pa je gospodinjstev, ki se bodo morala preseliti, kar bo za seboj potegnilo tudi druge stiske. Prizadetim ob poplavah želimo še naprej stati ob strani, zato intenzivno nadaljujemo tudi s psihosocialno podporo.

Hvala ministrstvu in Evropski uniji za podporo in hvala prostovoljcem Karitas, ki iz nemogočega delajo mogoče in so v veliko podporo socialni državi.«

POTEKA PREVENTIVNA AKCIJA 40 DNI BREZ ALKOHOLA – ALI SI Z NAMI?

Mojca Kepic

»**VIR VESELJA IN POVEZANOSTI**« je geslo že **19. preventivne akcije 40 dni brez alkohola**, ki se je začela na pepelnično sredo, 14. 2. 2024, in smo sedaj nekje na njeni sredini. Z akcijo organizatorji opozarjamo, da prekomerno uživanje alkohola v Sloveniji povzroča veliko stisk zaradi skrhanih odnosov, nasilja, prometnih nesreč in bolezni. Še je čas, da se pridružite in ste odgovorni odnosu do alkohola doma, na cesti, pri delu in v družbi. Odziv na povabilo k 40-dnevni odpovedi alkoholu je znamenje solidarnosti z vsemi, ki trpijo zaradi alkohola.

Monika Avsenik, slovenska pevka, ambasadorica, nas vabi: »Podpiram akcije, ki nas spodbujajo k temu, da smo boljša različica samega sebe, in akcija 40 dni brez alkohola je prav to. Sama želim ostati med glasbeniki, ki ne potrebujejo alkohola na odru. To je tudi sporočilo za mlade, ki pogojujejo zabavo in ples z alkoholom. Navduševali so me vrstniki, ki za zabavo resnično niso in ne potrebujejo alkohola, in mislim, da je to sporočilo za vse mlade. Da najdejo vir za veselje drugje, ne v alkoholu. Pa naj bo to preko talenta ali hobija, ki ga imajo, ali pa zgolj družba ljudi, ki je dovolj sama po sebi.«

Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas, nas je povabil z mislimi: »Karitas z materialno pomočjo pomaga več kot 40.000 gospodinjstvom, od tega pa se več kot 10.000 gospodinjstev sooča z resnimi težavami zaradi alkohola. Materialne in duševne stiske se ob tem samo še poglobljajo. K nam prihajajo svojci, ki jih želimo opolnomočiti, nudimo jim strokovna svetovanja. Alkohol gre z roko v roki z revščino in vodi v spiralo še hujših stisk, tako za gospodinjstvo kot tudi za osebo, ki tvegano pije. Čim prej se posameznik odloči za prenehanje uživanja alkohola, tem več je upanja za rešitev. Letošnji podnaslov akcije, »Vir veselja in povezanosti«, pa nas usmerja k alternativam, k iskanju veselja v odnosih in talentih ter k vsakodnevni hvaležnosti. Ena izmed priložnosti je vključevanje v prostovoljske dejavnosti.«

Mag. Simona Felser, direktorica Javne agencije RS za varnost prometa: »Uradni podatki za minulo leto razkrivajo, da je zloraba alkohola botrovala 1.507 prometnim nesrečam. V njih je življenje izgubilo 21 oseb, 126 je bilo hudo telesno poškodovanih, 588 pa lažje telesno poškodovanih. Delež smrtnih prometnih nesreč zaradi vinjenega voznika se je lani znova povzpел in znaša kar 25,6 odstotka. Med povzročitelji še

vedno negativno izstopata dve starostni skupini, med 25 in 34 let ter med 35 in 44 let. Povzročitelji iz teh dveh starostnih skupin so odgovorni za več kot 630 prometnih nesreč, 12 smrtnih žrtev in največji delež telesnih poškodb. Še bolj nas žalosti, da je bilo lani kar 11 mladostnikov v starosti od 15 do 17 let, ki so pod vplivom alkohola povzročili prometno nesrečo, kar pomeni porast za 37 odstotkov. V posledicah teh prometnih nesreč so bile tri osebe hudo poškodovane, pet pa lažje. Naša skupna naloga bo zato še naprej izobraževati o posledicah prekomernega pitja, uživanja drog in drugih psihoaktivnih snovi. K varni in odgovorni udeležbi v prometu ne pozivamo le voznikov motornih vozil, temveč vse udeležence v prometu. Ravnati odgovorno in spoštljivo je predpogoj, da bodo ceste varen prostor sodelovanja, in ne egoizma.«

V Sloveniji alkohol predstavlja velik javnozdravstveni problem, saj spada med najbolj razširjene psihoaktivne snovi, ki prinašajo številne negativne posledice tako za zdravje kot za življenje posameznikov in njihovih bližnjih. Po količini popitega alkohola na prebivalca se uvrščamo med evropske države z visoko porabo alkohola. Prav tako pitje alkohola spada med najpomembnejše dejavnike tveganja za breme bolezni in prezgodnjo umrljivost ter je povezano z več kot 200 bolezenskimi stanji, poškodbami in zastrupitvami. **Kot je poudarila generalna direktorica Vesna Marinko z Direktorata za javno zdravje:** »Na Ministrstvu za zdravje želimo okrepiti aktivnosti na področju problematike alkohola, in sicer s poudarkom na celovitem in strateškem pristopu, ki vključuje tako preventivne kot tudi različne ukrepe prepoznavne, ustrezne obravnave in zdravljenja odvisnosti od alkohola. Številne raziskave namreč kažejo, da varna količina pitja alkohola z vidika tveganja za zdravje ljudi ne obstaja. Vsak požirek pušča sledi ne le v posamezniku in njegovih najbližjih, temveč tudi v celotni družbi.«

Andreja Verovšek, moderatorica na forumu Zasojenost in pomoč na Med.Over.Net: »Pri vpraša-

njih na forumih se me najgloblje dotakne to, kako dolgo ljudi čakamo in ne poiščemo pomoči. Pogosto tako dolgo, da težave privedejo do ogrožanja materialnega stanja družine, žalostnih otrok, slabih ocen v šoli, depresije drugega starša, prijav na policiji zaradi nasilja, prometnih kazni zaradi vožnje pod vplivom alkohola, razpada družine in v najhujših primerih tudi smrti. Zato vse pozivam, naj ne čakajo in naredijo test tveganja na spletni strani brezalkohola.si ter na podlagi priporočil ustrezno ravnajo.«

Sodelavka NIJZ, psihologinja Karmen Henigsmann: »Vsako pitje alkohola lahko ima negativen vpliv tako na posameznikovo zdravstveno in tudi psihosocialno stanje. Tveganje za to je še dodatno povečano pri vseh, ki alkohol pijejo čezmerno. V tej kategoriji vsaj enkrat letno pije 55 % prebivalcev Slovenije, starih od 18 do 74 let. Posledica tega sta tudi vsaj dve smrti na dan, ki sta neposredno povezljivi s pitjem alkohola. Vse te smrti bi lahko in jih želimo preprečiti. Na NIJZ se zato zadnja leta usmerjamo v razvoj in ponujanje konkretnih ukrepov, preko katerih bi lahko ljudi ustrezno podprli, ko se odločijo zmanjšati pitje alkohola. Vse več ljudi se danes obrne na strokovno podporo. V programu Skupaj za zdravje vsakemu, ki želi opustiti tvegano ali škodljivo pitje alkohola, nudimo svetovanje v zdravstvenovzgojnem centru ali centru za krepitev zdravja. To je dostopno brezplačno in je namenjeno neobsojajoči podpori in strokovnemu svetovanju s strani posebej usposobljenih zdravstvenih delavcev in delavk.«

Marjan Dolenšek, Strojni krožki Slovenije: »Člane strojnih krožkov in tudi druge, ki so dejavni v kmetijstvu in gozdarstvu, bomo spodbujali, da se aktivno pridružijo akciji in preživijo 40 dni brez alkohola ter sebi in drugim pokažejo in dokažejo, da stereotip, da je pri delu treba nekaj spiti, ne velja ter da alkohol ne gre skupaj ne z vožnjo vozil in drugih strojev in ne s harmonijo in razumevanjem v družini.«

Psihiater in nekdanji strokovni vodja Psihiatrične bolnišnice Idrija, doc. dr. Marko Pišljar – iz intervjuja na Aleteia.si: »Temeljni odnos do pitja prinese mo iz primarne družine, bodisi da so imeli naši starši zrel odnos do pitja, bodisi da so se opijali. Že otroci v prvih letih življenja prevzamejo starševski odnos do pitja. Če mama in/ali oče prideta domov ter 'blaženo' popivata, dobijo otroci sporočilo, da mora biti pijača res nekaj dobrega. Rečemo, da gre za transgeneracijski prenos vedenjskih vzorcev.«

DOGODKI:

V **nedeljo, 10. 3. 2024, ob 14.30** bo na poti na **Sveto goro** potekal **križev pot, molitev** pa bomo nadaljevali s sveto mašo ob 16.00 v baziliki Svetogorske Kraljice.

V **10 knjižnicah** po Sloveniji bodo potekali različni dogodki – delavnice, srečanja, izpostavljene knjige na temo alkohola. Eden izmed prijetnih dogodkov bo v **Knjižnici Dravograd 12. marca ob 16.30: RO-BINO SKRBI, pravljica ura z delavnico** v okviru preventivne akcije 40 DNI BREZ ALKOHOLA, Mira Mori. Otroci bodo v delavnici ustvarili verigo ljudi brez skrbi, s čimer bodo skupaj gradili vzdušje zaupanja, solidarnosti in medsebojne podpore.

Ob zaključku akcije, v **sredo, 27. 3. 2024, ob 18.30 v Mestni knjižnici Ljubljana, Knjižnica Bežigrad**, pripravljamo okroglo mizo z naslovom **VIR VESELJA IN POVEZANOSTI – VZGAJAM Z ZGLEDOM**, na kateri bomo spregovorili o vplivu alkohola na razvoj otroka/mladostnika – alkohol v času nosečnosti, vpliv alkohola v času dojenja na otrokov razvoj, vpliv alkohola na razvoj mladostnika, aktualna vprašanja staršev ter na kakšen način je lahko učitelj, glasbenik zgled otrokom. Z nami bodo Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas, dr. Tina Bregant, dr. med., spec. Pediatrije, spec. Fizikalne in rehabilitacijske medicine, Andreja Verovšek, Med.Over.Net, in Monika Avsenik, pevka in letošnja ambasadorica akcije. Okrogla miza bo potekala v sklopu preventivne akcije 40 dni brez alkohola, s katero spodbujamo solidarnost in sočutje z vsemi, ki trpijo zaradi alkohola ter ki je tudi spodbuda staršem, starim staršem, učiteljem, da lahko s svojimi dejanji in zgledom vplivamo na razvoj otroka, mladostnika.

K sodelovanju smo povabili osnovne šole (3. triada) in srednje šole, da z **literarnim natečajem VIR VESELJA IN POVEZANOSTI** v okviru preventivne akcije učenci in dijaki razmišljajo in pripravijo izdelke, ki prispevajo k uresničevanju življenjskega sloga brez alkohola. Več informacij na info@karitas.si.

koper

OB KULTURNEM PRAZNIKU

Marjana Plesničar Jezeršek

Na kulturni praznik, 8. februarja, smo se ljubitelji lepega in dobrega zbrali v Ljubljani. V ljubljanski stolnici sv. Nikolaja je **g. nadškof Stanislav Zore** daroval sveto mašo za žive in pokojne umetnike ter druge kulturne delavce. V pridigi je poudaril, kako dragoceno je, da na dan, ko praznujemo državni praznik kulture, v Ljubljano stopajo dela iz likovne kolonije Umetniki za Karitas. Izpostavil je zanimivo dejstvo, da v večini poklicev rečemo, da nekaj delajo, medtem ko pri umetnikih rečemo, da ustvarjajo. Umetniki namreč zajemajo iz Božjega in nagovarjajo človeško ter na ta način vzpostavljajo odnos med Bogom in človekom. Kot je povedal g. nadškof, je za umetnike nevarno, da postanejo ujetniki svojega lastnega jaza. Njihovo sporočilo postane namenjeno samemu sebi in tako hitro umre. Pri Umetnikih za Karitas te nevarnosti ni, saj je ustvarjanje sodelujočih vedno usmerjeno navzven. Najprej do tistih, ki likovna dela vzamejo v svoje domove, potem pa še naprej do tistih, za katere se zbrana sredstva namenijo.

Po sveti maši smo se preselili v Galerijo Družina, kjer so nas, tako kot že vrsto let, toplo sprejeli. O projektu, njegovem namenu in sporočilu je spregovorila koordinatorka projekta **Marjana Plesničar Jezeršek**. Povedala je, da bodo zbrana sredstva namenjena pomoči zaradi vojne razseljenim otrokom, za katere se načrtuje organizacija letovanja ob morju, ter da so bila sredstva pretekle kolonije porabljena za pomoč družinam v koprski škofiji ter tudi družinam na Prevaljah, ki so jih prizadele avgustovske poplave. Likovna dela in njihove avtorje je predstavila likovna kritičarka **Ana-marija Stibilj Šajn**, ki je čisto vsakemu udeležencu namenila nekaj premišljeno izbranih stavkov, izpostavila pa je tudi nekaj darovalcev, še posebej tiste, ki so bili na dogodku prisotni.

Za glasbo sta poskrbela **Metod Banko** ter **Jošt Lampret**, dogodek pa je skrbno povezovala ga. **Manica Ferenc**. G. nadškof je razstavo tudi uradno odprl, tako da si jo je vse do aprila mogoče ogledati od ponedeljka do petka od 9. do 17. ure in ob sobotah od 8. do 12. ure. Pristrčno vabljeni, da si vzamete čas, si pridete razstavo ogledat in pustite, da vas likovna dela nagovorijo. Gotovo boste med njimi našli tudi takšno, ki bo prav v vaš dom poneslo sporočilo o miru, o lepoti in o dobroti, sporočilo, ki ga je svojim učencem naročil deliti Jezus sam: »Mir tej hiši.«

PRAZNOVANJE SVETOVNEGA DNEVA BOLNIKOV

Martina Naglost

Na god Lurške Matere Božje in svetovni dan bolnikov nas je obiskala s. Emanuela Žerdin. V Vrhpolju je pri maši ob 8. uri in v Vipavi ob 10. uri pričevala o komunikaciji z bolnimi, ostarelimi in umirajočimi, saj so to situacije, ki nas spravljajo v zadrego. Če vidimo v bližnjem Božjega otroka, ne umaknemo pogleda od njega, stegnemo roko, ki ga dviga, srce, ki odpušča in vztraja v služenju.

Popoldne je predavala v avditoriju Škofijske gimnazije Vipava pod naslovom **Izberi Življenje**, srečanje z minljivostjo življenja. Izpostavila in razložila je razliko med evtanazijo, paliativo in hospicem. Spregovorila nam je o krščanskem **pogledu na samomor s pomočjo in o tem, kaj konkretno lahko storimo v današnji domači situaciji** ... Opogumila nas je, naj se na svojo smrt ali na smrt koga drugega pripravimo. Odpustimo sebi in bližnjemu, morebiti tudi Bogu. Človek, ki je spravljen z Bogom, bližnjimi in samim se-

boj, mirneje odide večnemu življenju naproti. Urejeni odnosi omogočajo spokojno smrt. Človek si zasluži, da dostojno pripravimo njegovo truplo za pogreb. Naj umrlega vidijo in se od njega poslovijo otroci, najstniki. Smrt je del življenja.

»Če je mogoče, se nenehno spominjajte smrti. Ta spomin v nas odstrani vse skrbi, vse ničevosti. Rodi varovanje duha in nenehno molitev, neobčutljivost telesa in gnus do greha; in če naj povem po resnici, skoraj vsaka krepost, ki je v nas, izvira iz spomina na smrt. Zato ga uporabljajmo, če je mogoče, kot svoje lastno dihanje.« (*Hezihija Prezbitar*)

Sestra Emanuela Žerdin pravi, da je dvakrat sestra. Je medicinska sestra in sestra v skupnosti sester Frančiškank Brezmadežnega spočetja črnogorske province. K nam je prišla iz Krškega, kjer živi skupaj s sedmimi sestrami.

Rodila se je v Prekmurju v vasici Žižki, od koder so po vojni pregnali prav sestre frančiškanke Brezmadežnega spočetja ... Maturantka Emanuela je po Božjem dotiku opustila željo za »umetnika besede« in leta 1976 šla v svet ubogih in pomoči potrebnih. Najprej v samostan v Cetinje. O tem, tudi o m. Gregoriji Ketiš in dr. Cvetku Popoviću, nam je povedala, da Bog išče sodelavce po svoje in jih najde. Po osmih letih je naredila večne zaobljube. Dokončala je željen izredni študij teologije v Zagrebu pri jezuitih. Vrsto let je delala kot medicinska sestra. Leta 1991 jo najdemo kot glavno sestro na avstrijskem Koroškem v Domu Providentia v Št. Andražu.

Delala je pri škofu v Baru v Črni Gori, osem let v Beogradu in končno v Sloveniji. Tu je učila verouk in končala podiplomski študij duhovnosti na Teološki fakulteti v Ljubljani. Postala je prostovoljka v hiši Hospic in se, vsled potrebam, ponovno zaposlila kot medicinska sestra. Pomagala je pri ponovnem odprtju Ljubhospica. Je mentorica in duhovna spremljevalka prostovoljcev v tej hiši. V Krškem in Brežicah poučuje verouk in dela v evropskem projektu dolgotrajne oskrbe preko Doma sv. Jožefa v Celju.

- Izpostavljam nekaj iztočnic za razmislek:
- »Kdo pa je tista družba, ki bi za ljudi skrbela bolje, kot zmorejo ljudje sami?« (Andrej Gosar)
 - Kot skupnost, živo občestvo, ki nam je mar za bližnjega. Kdo je moj bližnji?
 - Kaj vse naredimo ali ne naredimo, da bi zdravo živeli? Torej dlje živeli ...
 - Ali je res človeško življenje vredno le tržne cene storilnosti, izobrazbe ... in ob koncu življenja tega ali onega organa?
 - Papež Frančišek: »Bolni, ranljivi in ubogi so v srcu Cerkve, biti pa morajo tudi v *središču naše človeške skrbi in pastoralne pozornosti. Bodimo ustvarjalci bližine in bratskih odnosov.*«

BOŽIDARI V SPOMIN

Darinka Dekleva

Čeprav je bila Božidara 40 let zaposlena v zdravstvu, se je bomo spominjali zlasti po vlogi prostovoljke, vodje Dekanijske karitas Ilirska Bistrica (DK), ki jo je vodila vse od ustanovitve leta 1991. Svoje poslanstvo je nastopila stara komaj 31 let in ga odgovorno in učinkovito opravljala vse do danes – 33 let, za kar je prejela tudi škofijsko priznanje.

Leta po 1991 so bila zaznamovana z vojno v BiH. Karitas je skupaj z lokalno skupnostjo, RK in drugimi prostovoljskimi organizacijami dolga leta skrbela za begunce iz Bosne. Naša komaj osnovana Karitas jim je delila duhovno in materialno pomoč, ki jo je dobivala tudi od dobro organizirane Karitas iz Chioggie iz Italije. Mnogi prostovoljci so ob tej skrbi za begunce od njih nabirali dragocene izkušnje.

Kasneje je Božidara igrala pomembno vlogo pri naravnih ujmah, zlasti točah, ki so klestile po Brkinih. Njene izkušnje so nam še kako prav prišle lani ob pomoči po tornadu v Kosezah.

Po Božidarini zaslugi je dobro organizirana mreža DK tudi po odhodu beguncev skrbela za ljudi v stiski, za obiske starejših občanov, organizirala je župnijska srečanja in sv. maše za bolne, ostarele in invalide, pripravljala pogostitve in redne obiske za božične praznike.

Božidara je vsako sredo s sodelavkami Karitas pomagala razdeljevati pakete hrane tistim družinam, v katerih so starši izgubili zaposlitev in s tem dohodek, tistim, ki imajo prenizke pokojnine, da bi dostojno preživeli mesec, in vsem, ki se težko prebijajo skozi življenje, ker se v današnjem svetu ne znajdejo dobro.

Organizirala je pomoč otrokom. Sklenila je na desetine pogodb za »posvojitev na razdaljo«. Poskrbela

je, da so bili otroci iz družin, ki imajo manj, deležni Počitnic biserov, da so prejeli pakete zvezkov ali bone za nakup potrebščin. Prav tako so pod okriljem Karitas dolga leta potekala srečanja in pomoč pri učenju za osnovnošolske otroke, imenovana Popoldne v Trnovem oz. v Ilirski Bistrici.

Na terenu je veliko delala s starejšimi, nekateri so se kasneje preselili v DSO. Strokovne delavke doma so povedale, da jih je tudi tam obiskovala. Verjetno je tu dobila zamisel, da skupaj s strokovnimi delavkami doma organizirajo mesečna medgeneracijska srečanja. Kasneje je to postal petletni projekt slovenske Karitas. Z Božidarino vztrajnostjo in organizacijo so srečanja postala težko pričakovana, zanimiva in dobro obiskana vse do danes – kot ena redkih dobrih praks v Sloveniji.

Božidara je našla razumevanje za vse, kar sploh ni bilo vedno lahko. Bila je sočutna, a je obenem stala trdno na tleh, v stvarnosti, zato je našla učinkovite rešitve za mnoge težave. V šoli so nam pri predmetu menedžment nekoč rekli, da je dober vodja tisti, ki pelje zadeve tako, da vse teče, njega pa se skoraj ne opazi. Točno takšna je bila Božidara. Skromna, a odlična organizatorica.

Draga Božidara, živela si polno in aktivno, zato bo praznina v naših srcih in v našem kraju še toliko večja. Naša žalost ob slovesu pa naj se preplete s hvaležnostjo za tvojo navzočnost med nami. Imela si res pravo ime, bila si pravi Božji dar za našo skupnost.

Ljubljana

KLIC V ŽIVLJENJE

Alenka Petek

Škofijska karitas Ljubljana je 27. 1. 2024 v Antonovem domu na Viču pripravila študijski dan za župnijske Karitas na temo »Klic v življenje«. V uvodnem nagovoru je vse navzoče pozdravil Jože Kern, generalni tajnik Škofijske karitas Ljubljana in se vsem prisotnim zahvalil za številčen obisk, zaželel prijetno druženje, uspešno delo ter izmenjavo izkušenj na delavnicah. V nadaljevanju je ansambel Nepozabni, v sestavi treh glasbenikov, ki jih združuje veselje do izvajanja narodno zabavne glasbe, zaigral nekaj skladb, ki so prisotne sprostile in pripravile na predavanje dr. Stanka Gerjolja.

V predavanju je dr. Stanko Gerjolj na primeru Jezusovih čudežev predstavil, kako nas Jezus kliče v življenje preko različnih odnosov. Številni Jezusovi čudeži nakazujejo, kako je Jezus našel pot do človeka v stiski in mu pomagal. Povedano nas je nagovorilo in nam sporočilo, da nam Bog iz stisk pomaga po ljudeh, ter

da smo tudi mi večkrat v vlogi tistih, ki potrebujejo pomoč. Po predavanju, so se udeleženci v šestih delavnicah posvetili konkretnim vprašanjem o delu Karitas. Vprašali so se: *kaj jih je motiviralo in spodbudilo, da so postali prostovoljci in sodelavci Karitas? Kakšna pričakovanja so imeli? Kako sprejemajo ljudi v različnih stiskah, kakšen imajo odnos do njih? Se znajo distancirati od stisk ali jih preveč ponotranjijo?*

Veliko prostovoljcev se je za delo pri Karitas odločilo zato, ker so že poklicno pri svojem delu pomagali ljudem v različnih stiskah. Spet drugi so želeli koristno zapolniti praznino in prosti čas nameniti sočloveku. Veliko je bilo tudi takih, ko so po upokojitvi še vedno želeli ostati aktivni in so si poiskali prostovoljno delo, ki jih bogati. Nekaterim so dajali dober zgled starši in stari starši ali pa so po upokojitvi želeli še naprej biti

aktivni in koristni.

Nekatere prostovoljke so se po izgubi moža vključile v Karitas in na ta način z delom izžalovale svojo izgubo. S tem ko pomagajo drugim, ne delajo samo za druge, ampak s tem pomagajo in osrečujejo tudi sebe. Pogum uporabnikov za preživetje, jim je za zgled.

Mnogi prostovoljci pa so bili naprošeni s strani župnika ali drugih sodelavcev Karitas. Nekaj pa je tudi takih, ki so se zaradi dobre izkušnje, ko so sami potrebovali pomoč, kasneje postali prostovoljci.

Ni enostavno prositi, zato prosilcev ne obsojamo, ampak jih poskušajmo razumeti v njihovi stiski.

Bog nas in po nas kliče v življenje v pomoč sočloveku. Če Boga prosimo, nas vodi tudi v težkih situacijah. Če smo odprti nam pomaga. Bolj ko poznamo sebe, bolj sprejemamo druge in jih razumemo. Odprtost rani, vendar omogoča zdravljenje. Zavedati se moramo, da ne smemo obsojati ljudi v stiski, ampak jih sprejeti takšne kot so.

Pomembno je, da sodelavci Karitas dobro sodelujejo med seboj, ter da se družijo in s tem krepijo svojo povezanost. S tem si izkazujejo tudi medsebojno podporo, saj so včasih tudi sodelavke same potrebne lepe besede, tolažbe. Zato je dragoceno, da delujejo v skupini, kjer si lahko zaupajo. V okviru Škofijske karitas Ljubljana je veliko kvalitetnih izobraževanj in delavnic, za katere ugotavljajo, da bi bilo koristno, če bi jih prenesli na nivo župnijskih Karitas. V nekaterih župnijah primanjkuje mladih sodelavcev. Populacija prostovoljcev se stara, dela je pa vedno več.

Skozi druge ljudi spoznavajo sebe, opuščajo določene navade in prepričanja, na katera niso ponosni. Ugotavljajo, da v življenju ne potrebuješ veliko. Pomemben je čas, odnos, ki ga nameniš sočloveku. Njihovo največje plačilo je zadovoljstvo, da lahko pomagajo drugim.

Prostovoljci Karitas so zelo aktivni, imajo mnoge talente in veliko znanja, ki ga uspešno uporabljajo pri delu. Povedo, da jih je delo na Karitas spremenilo. Postali so bolj empatični, tolerantni, strpnejši, odprti do drugih ter boljši poslušalci. Pridobili so širši pogled na življenje, ne obsojajo drugačnosti, ampak jo želijo spoznati. Sebe in druge sprejemajo take kot so, z vsemi dobrimi lastnostmi in omejitvami. So aktivni kristjani, ki delajo za dobro sočloveka. Uporabnike ne poskušajo spreminjati, jim le svetujejo in skupaj z njimi iščejo pot iz stiske. Seveda pa vseskozi v svoje delo vključujejo Boga in ga prosijo za pomoč. V situaciji, ko sami ne zmorejo, zaupajo v molitev. Ko pri svojem delu srečajo sključeno ženo, postanejo tista oseba, ki ji nudi dovolj opore, da se vzravna.

maribor

30 LET ŽUPNIJSKE KARITAS ZREČE

Marija Kovačič

V petek, 9. februarja, je minilo 30 let, odkar je bila v času župnikovanja gospoda Janeza Novaka v Zrečah ustanovljena župnijska Karitas. Njen prvi voditelj je postal Martin Mrzdovnik. Gospod Novak je zaradi bolezni še v istem letu odšel iz župnije. Nasledil ga je gospod Tone Pačnik, ki je zelo poudarjal dobrodelnost, predvsem z dobrimi deli, s pomočjo pomoči potrebnim ter z obiski bolnikov in invalidov. Že od vsega začetka delovanja smo pripravljali prihod Miklavža in obdarovanje otrok ter organizirali Miklavževe koncerte. Leta 1998 je bila za voditeljico imenovana Marija Kovačič. Da bi si pridobili nekaj več finančnih sredstev, saj so postajale tudi potrebe po tem čedalje ve-

čje, smo se odločili, da bi ob prazniku Lurške Matere Božje in svetovnem dnevu bolnikov, ki je 11. februarja, pripravili dobrodelni koncert. Ker je koncert lepo uspel in smo bili z izkupičkom zadovoljni, smo se odločili, da naj koncert postane tradicionalen.

Na sam jubilejni dan smo imeli v župnijski cerkvi zahvalno slovesno sveto mašo, ki jo je ob somaševanju domačega župnika Petra Leskovarja daroval gospod nadškof dr. Marjan Turnšek. Pri maši so sodelovali člani Župnijske karitas Zreče, dogodek pa je s petjem obogatil cerkveni pevski zbor Sv. Egidij z zborovodkinjo Ano Brunčič.

Svete maše se je udeležil tudi generalni tajnik Nadškofijske Karitas Maribor gospod Darko Bačun ter člani Karitasa iz sosednjih župnij. V Župnijski karitas Zreče delujejo tudi člani iz župnije Stranice, katere župnik je prav tako Peter Leskovar.

V soboto 10. februarja smo organizirali že 26. dobrodelni koncert, ki že dolga leta nosi naslov DOBROTA OPOGUMLJA in mu vedno dodamo podnaslov gesla slovenske Karitas ob tednu Karitasa preteklega leta. Letošnji je imel podnaslov: UPANJE ZA VSE. Na koncertu so nastopili cerkveni pevski zbor Sv. Egidij in Zreč, Sv. Kuniguda iz Gorenja, Sv. Jurij iz Slovenskih Konjic in MePZ Jurij Vodovnik. Ker zaradi bolezni ni mogel nastopiti pevski zbor Sv. Lovrenca s Stranic, ga je nadomestila skupina Arclinski fantje s citrarko Ano Pogladič. Od ljudskih pevcev so nastopile Pevke z Brinjeve gore, ki so nastopile prav na vseh naših koncertih in Taščice iz Vojnika. Gospod Mitja Krajnc je zapel pesem Edvina Fliserja Tam, kjer sem doma. Manjkala pa ni niti harmonika: zaigral je mladi Matic Kovač, ki je prejel že več Avsenikovih plaket, mladi ansambel »Pohorski glas«, harmonikarski orkester glasbene šole Mateja Banovška ter Maja in Vlado Ravničan.

S svojim obiskom so nam izrazili svojo podporo: podžupan Občine Zreče gospod Drago Šešerko, direktorica občinske uprave gospa Lucija Vrhovšek Jančič, predstavnik mlade Karitas Nadškofijske Karitas Maribor gospod Florjan Ungar, gospod nadškof dr. Marjan Turnšek, domači župnik Peter Leskovar, župnik župnije sv. Kunigunda gospod

Stanko Krajnc, župnik župnije Čadram-Oplotnica gospod Davorin Vreča.

Prireditel sta odlično povezovali učenki Osnovne šole Zreče Neža in Vita, ki je tudi pripravila celoten povezovalni tekst.

OBLETNICA BLAGOSLOVITVE DOMA SV. AGATE

»V težkih trenutkih nas rešujejo molitev, potrpežljivost, upanje.« Z navedenimi besedami je predsednik Nadškofijske karitas Maribor, g. Branko Maček, v četrtek, 15. februarja 2024, dan po pepelnici, nagovoril zbrane stanovalce in njihove svojce, zaposlene in prostovoljce ter mnoge druge goste, ki so se odzvali vabilu in s svojo navzočnostjo povzdignili slovesnost in podprli življenje in delo navedene ustanove.

»V lepih trenutkih pa se zahvaljujmo Bogu, saj v svojem življenju najdemo tudi lepe trenutke. Po njih se nam tudi Gospod približa, nas rešuje. Tu gre za lepe, pristne trenutke, in ne za nališpano lepoto, kjer je vse umetno in ni lepote duše. In kaj storiti v lepih trenutkih, tudi takšnem, kot je danes? Zahvaliti se Bogu, svoje srce razširiti v molitvi zahvaljevanja.«

Tako je g. Branko razširjal roke in vabil k zahvaljevanju: »Ko se zahvaljujemo za to hišo, ta dom, za stanovalce,

za vse sodelavce, vodstvo obeh domov, prosimo za milost, da bi znali razločevati, kaj se v našem življenju dogaja, v lepih in tudi težkih trenutkih, in vedno znova najti smisel ter smer, kako iti naprej, da se ne bi pustili zapeljati 'jamranju', kajti to je velikokrat od hudega ...

Naj nas rešujejo molitev, potrpežljivost in upanje in Bog nas naj še naprej blagoslavlja, da bi čutili Božji blagoslov vsi, ki bivajo in še bodo bivali v tej hiši, sodelavci in vsi, ki so odgovorni ter pomagajo, da dom lahko deluje. Zato Bogu in vsem hvala!«

Po zahvalni sv. maši je zbrane nagovoril tudi g. direktor Zlatko Gričnik, stanovalci pa so pripravili pri-srčna presenečenja in se zahvalili vsem zbranim, še posebej družini Krajnc, ki je omogočila ter zgradila ta prelepi dom sv. Agate.

V prijetnem in bratskem srečanju se je nadaljevalo veliko slavlje ob obletnici blagoslovitve Doma sv. Agate v Lenartu, kjer ima danes svoj dom več kot 70 stanovalcev.

22

NOV KOMBI ZA VAROVANCE IZ DOMA MURENČKOV

V začetku januarja 2024 smo se v Varstveno-de-lovnem centru Murenčki v Staršah razveselili povsem novega kombija Renault Traffic.

Z njim vsak dan med tednom poskrbimo za varen prevoz naših uporabnikov v VDC in – kot sami rečejo – po koncu službe nazaj domov. Tudi na kak izlet se za-peljemo, pa seveda na letovanje, nikdar ne izpustimo ogleda prireditve Klic dobrote ...

Prevzem vozila z blagoslovom je bil 12. januarja v Staršah. Povabili smo starše in skrbnike, vabilu se je odzval tudi župnik naše župnije g. Marijan Fesel, ve-seli smo bili g. Andreja Štesla, direktorja našega Za-

voda Karion, in g. Darka Braču-na, generalnega tajnika NŠKM, predvsem pa smo za opra-vljen blagoslov hvaležni g. Bran-ku Mačku, pred-sedniku NŠKM.

Ob tej priložnosti sta naši varovanki Maja in Marija prebrali naslednje vrstice:

»Danes smo se tukaj zbrali, da bi skupaj praznovali, da bi se skupaj poveselili, saj nov kombi smo dobili. Prijetno presenečeni in veseli smo bili, ko smo izvede-li, da čisto nov, bleščeč in bel kombi bo k Murenčkom prispel. Zelo smo hvaležni, da tako za nas skrbijo, hva-ležni za vse dobro, kar z nami delijo. Vse naše priho-dnje poti in potovanja, naši izleti in letovanja – vse te kilometre z novim kombijem bomo prevozili, da bodo srečno prevoženi, pa ga bomo danes blagoslovili. Da bi vedno srečno do cilja prispeli, da bi se zmeraj dobro imeli!«

PREŠERNOV DAN V DOMU LENART

Polona Šporin

Prešernov dan je osrednji slovenski kulturni pra-znik. Na predvečer praznika so ga slovesno obeležili tudi v obeh enotah Doma Lenart.

Stanovalkе in stanovalci Doma sv. Agate so se v sredo, 7. februarja, dopoldan družili na literarnem srečanju s pisateljem Tonetom Partljičem. Po pozdrav-nem nago-voru je želel spoznati vsa-kega od sta-novalcev, in po pogovoru je že sple-tel mrežo preteklih po-znanstev ter s stanovalci stkal vez za

nadaljevanje programa. Orisal je življenjsko pot Fran-ceta Prešerna na zanimiv, vsem razumljiv način ter jim velikana poezije približal kot človeka, ki je ravno tako živel vsakdanje življenje, bil ravno tako vpet v to ali ono situacijo, iz katere je znal potegniti višje cilje in jih ubesedil tako, da sežejo daleč preko njegovega, pa tudi našega časa. V drugem delu pa so stanovalci postali igralci. Gospod Tone je izmed njih izbral nekaj ljudi, ki so zaigrali v »komediji« Romeo in Julija. Ob tem so se vsi pošteno nasmejali in si zaželeli, da go-spod Tone kmalu spet pride v goste.

V Domu sv. Lenarta so se stanovalkе in stanovalci ob 15h zbrali na svečani proslavi v dnevnem centru, ki so jo pripravili v sodelovanju z ljubiteljskimi kulturnimi ustvarjalci: s pevkami ljudskih in ponarodelih pesmi Marice iz Maribora, pesnico go. Anico Horvat in aka-demsko likovno umetnico go. Ano Ploj, ki je na ogled postavila svoja raznolika likovna dela – nežne slike na platnu z motivom drobnih cvetov, torej abstraktni im-presionizem, in ilustracije, ki jih je naredila za otroške slikanice. Anica Horvat je z občutkom za dramatizaci-jo recitirala Prešernovega Povodnega moža in nekaj svojih pesmi iz zbirke Zapisal si me v svoje dlani.

Pevke Marice, ki v letošnjem letu zaključujejo 30. sezono nastopanja kot samostojna skupina in sekcija matičnega društva, ljubijo značilno, preprosto ljud-sko triglasje, poznajo veliko ljudskih pesmi, jih znajo zapeti in znajo o njih kaj povedati. Zapele so nekaj

uglasbenih Prešernovih pesmi, preostali repertoar so sestavljale ljudske in ponarodele pesmi. Zaključile pa so precej prešerno, s harmoniko in veselimi napevi, h katerim so povabile tudi udeležence.

V obeh domovih so oskrbovanci doživeli lep kulturni dogodek in bili zadovoljni, da so jim bili kulturni dogodki omogočeni v domskem okolju, saj je za številne starostnike udeležba v lokalnem okolju ovirana.

NAGRADNA KRIŽANKA marec

Simon Dvornik

Geslo križanke napišite na dopisnico, pripišite ime, priimek, naslov in telefonsko številko ter pošljite do 17. 3. 2024 na naslov: Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana ali ga sporočite po e-pošti: info@karitas.si S sodelovanjem v žrebanju soglašate z objavo imena, priimka in kraja bivanja v glasilu Žarek dobrote. Slovenska karitas varuje osebne podatke v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

23

	MIKI MUSTER	INTENZIVNI SMEH	UPOKOJENI ITALIJANSKI SMUČAR PRETER	YAN NAING				SLOVENSKA PEVKA	ŠAHOVSKA POTEZA		
SLO. GLASBENA SKUPINA							BOR MOČNIK TEŽKA KOVINA			PRACELINA	MAKED. PEVKA REDŽEPOVA
MOJ (NEMŠKO)					ZOBNA GNILOBA	NAJVEČJI JEZ V BRAZILJI					
	ŽAK LOGAR ŠPRINTER USEIN			LJUBEZEN LASTNOST DOBREGA		POLDRAGI KAMEN					
ŠOTOR									NOVO MESTO		
OLIVIA NEWTON			MORSKA RIBA SILOVITO UDARJATI						RAČJE OGLAŠANJE FILMANJE		
GESLO											
NASELJE NA J ESTONIJE (IZ ČRK EDERT)						TV VODITELJ ŽNIDARŠIČ OBDOBJE KULTUR. ZG.					
	ZBRANA DELA	VREMENSKI POJAV KRALJ TROJE				GUY EVANS ORG. AFRIŠKE ENOTNOSTI				DRŽAVA Z GLAVNIM MESTOM TEHERAN	
PIJAN, VINJEN					ITALIJANSKA PEVKA						
TUŠ					DUHOVNIŠ. OBLAČILO MLEČNI DERIVAT						
UKRAJINSKA MEDNAR. LETALSKA DRUŽBA				AMER. IGRALKA MILLER NIKA TORKAR							
OKVIR V PANJU						KRALJEVA JAPONSKA MORNARICA					
	STAROAZIJS. POKRIVALO					KATARINA ERŽEN					

Geslo januarske nagradne križanke:

Nagrajenci: 1. nagrada: **Mira Verbič, Vodice**
2. nagrada: **Marija Kunštek, Maribor**
3. nagrada: **Ema Plemenitaš, Rogaška Slatina**

Nagrade: 1. nagrada: **knjiga**2. nagrada: **majica Karitas**3. nagrada: **nogavice youngCaritas**

V januarju so se v Antonovem domu na Viču na izobraževanju zbrali prostovoljci župnikih Karitas ljubljanske nadškofije. Poleg pridobivanja znanj je bil čas namenjen tudi skupnemu srečanju in druženju.

Mladi animatorji so se prvič zbrali na pripravah za Počitnice Biserov in v goste povabili starše otrok in Roka Šrklepa, da jih je učil improvizacije in proste igre.

Ljubitelji lepega in dobrega so se na kulturni praznik zbrali v Galeriji Družina na odprtju razstave Umetniki za karitas.

V februarju je v centru Mlade Karitas v Ljubljani potekala izmenjevalnica oblek. Vsaka podarjena obleka ima svojo zgodbo, ki jo spozna tudi novi lastnik te obleke.

Vešja Slovenska karitas:
Karitas
 - ljubeča skrb Cerkev za ljudi v stiski.
 Glas revnih v družbi.
 V službi človekovega dostojanstva.

ISSN 1581-5528

 9 771581 552004

QR koda za dostop do
 žarka dobrote na internetni
 strani preko sodobnih
 spletnih bralnikov.

